

queremos una función pública lo más profesional y lo más motivada posible, y queremos acabar con mecanismos perversos, como algunos que además se han consolidado más allá del tiempo previsto, como han sido muchas comisiones de servicio, o la interinidad.

Por cierto, tengo una excelente relación con el *conseller* de hacienda, no le quepa la menor duda. Y por supuesto, si se paró las propuestas de modificación de la ley de función pública no fue por una cuestión que consideráramos que fueran ilegales, porque evidentemente se habían evitado o se habían obviado dos trámites que eran necesarios, que era el informe de la función pública y también la negociación colectiva. Por parte del *conseller* de hacienda lo entendió perfectamente y fue además una decisión que la hablamos los dos conjuntamente y que estaba totalmente de acuerdo con la posición de esta *consellera*. También mi relación con los sindicatos le puedo asegurar que creo que es una relación absolutamente cordial.

En cuanto al Servef, no se ha acordado nada más de lo que prevé la ley. O sea, son funcionarios que están adscritos temporalmente a un tipo de trabajo que en cuanto transcurre el tiempo tienen que cesar. Y nada más.

En cuanto a la memoria histórica, me parece que es una asignatura pendiente de esta comunidad desde que se publicó la ley. Desde la entrada en vigor de la ley, desde el año 2007, no se ha hecho nada, nada. Creo que es una deuda que tenemos con todos aquellos que durante tanto tiempo sufrieron y además ya han sido tanto tiempo invisibles para los poderes públicos. Creo que el presupuesto es necesario, si queremos dotarnos de instrumentos para poder paliar esta deuda. Vamos a desarrollar un reglamento, vamos a trabajar con los ayuntamientos también para la elaboración del catálogo de vestigios. E insisto, y creo que hay que cerrar las heridas. Pero las heridas hay que cerrarlas bien, no olvidando a los que más sufrieron.

Por ello, insisto con el tema de los ordenadores. Saben perfectamente, y así me lo han puesto en conocimiento desde la Dirección General de Nuevas Tecnologías, somos la comunidad autónoma más atrasada en materia informática. Pero no pueden atribuirlo a mi gestión. El problema ha sido la paralización, el abandono durante todos estos años. No se han actualizado las aplicaciones. Lo estamos haciendo (*veus*), pero lo estamos haciendo. Si estamos actualizándolas. El problema es que si estos deberes se hubieran en el año 2015 y en el año 2014, ahora mismo podríamos estar en condiciones de afrontar la modificación de la ley y el expediente digital. Pero ustedes compraron 3.200 ordenadores y tenían un Seiscientos, y no se preocupaban en absoluto de actualizar ese sistema que (*remors*) ni siquiera es compatible con el de la fiscalía.

O sea, tenemos verdaderos problemas para poder ayudar, y lo vamos a hacer porque ahora entra en vigor la Ley de enjuiciamiento criminal y los fiscales tienen muchísimos procedimientos que revisar y necesitan aplicaciones informáticas potentes.

No les quepa duda que vamos a trabajar conjuntamente e intensamente con la Dirección General de Nuevas Tecnologías porque nos preocupa mucho la situación de la justicia en esta comunidad.

Muchas gracias.

El senyor president:

Muchas gracias, señora *consellera*.

La verdad es que lo de los ordenadores pues debe ser un tema complicado porque nosotros llevamos seis meses para conseguir noventa y nueve pues... (*Remors*) Es un tema difícil.

Muchas gracias, señora *consellera*, por su comparecencia.

Y muchas gracias en nombre de la mesa, también, a todos los diputados y grupos parlamentarios por lo mismo, por la corrección y la contundencia de todas sus intervenciones.

Gracias.

La senyora consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques:

Bueno, yo también quiero agradecerles a todos la atención y la consideración.

El senyor president:

Esta tarde recordarles que las intervenciones ya se sustanciarán en la sala A.

Gracias.

(*Se suspén la reunió a les 14 hores i 39 minuts*)

(*Es reprén la reunió a les 16 hores i 36 minuts*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Bona vesprada.

I anem a continuar la sessió d'esta comissió d'hisenda, pressupostos i economia, amb la compareixença del conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, al qual li donem la benvinguda a esta sa casa i té trenta minuts per a la seua exposició.

Moltes gràcies.

Compareixença del conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzà Ibáñez, per a informar sobre el Projecte de llei de pressupostos de La Generalitat per a l'exercici 2016 pel que fa a la seua conselleria

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, president.

Senyories.

Comparec en aquesta comissió, com ja han passat avui dos consellers més pel matí, per explicar en el meu cas els pressupostos de la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport.

Com que tots tenim les dades i... tots teniu les dades i es poden consultar també per la ciutadania, intentaré no marejar massa amb les xifres, però, evidentment, aniré desgranant algunes de les polítiques més concretes que per a nosaltres manifesten un canvi real en les polítiques de la nostra conselleria i del conjunt del govern.

Els pressupostos per a nosaltres, i entenc que per a tots els que estem avui ací presents, són política i són prioritats. En aquest cas, tradüïxen al llenguatge econòmic una altra forma de fer i de governar.

Aquests pressupostos assenten les bases del canvi de govern que s'inspira en l'Acord del Botànic, el nostre compromís amb la ciutadania.

En primer lloc, he de dir que aquests pressupostos no són suficients, ho hem dit en diverses ocasions, i que no ens permeten fer tot allò que voldríem. Ja saben que l'infrafinançament que patim fa impossible poder tindre tots

els recursos que realment són necessaris per a generar les polítiques que els valencians i les valencianes ens mereixem.

Si rebérem per al 2015 el que realment es correspon a un finançament just, amb les prioritats que va determinar l'anterior govern, no estic dient ja amb les prioritats nostres, la nostra conselleria tindria 312 milions d'euros més per a poder gestionar. Amb això, es podrien construir, per exemple, setanta-huit escoles més, per exemple, i recorde que en tenim trenta en barracons.

I si estiguérem finançats com els millors finançats dins del règim comú de finançament, la nostra conselleria..., tindriem 888 milions d'euros més. I, per tant, aquesta xifra, perquè ens fem una idea, és l'equivalent a tot el que invertim en investigació, en universitats, i encara en sobraria. Per tant, estem parlant que partim d'una situació, que compartim tots els grups parlamentaris i per això vam fer aquella proposta per unanimitat, de total infrafinançament que afecta al dia a dia de la nostra conselleria, com la resta de conselleries.

No obstant això, tenint en compte que hem de jugar amb el que hi ha, que hem de treballar amb el que tenim, puc afirmar, i afirme, que estic ben content del resultat, el resultat del nostre pressupost, i no només, també del conjunt del govern.

Aquest any és la primera vegada, després d'anys de retallades i *austericidi*, que les partides socials puguen totes. I, en cas concret, en la nostra –la d'educació, investigació, cultura i esport–, pugem prop de dos-cents milions d'euros.

També millora per al 2016 el pes relatiu de la conselleria respecte al total de La Generalitat i, per tant, ara representem el 25% del pressupost total, davant d'un 23,84% de 2015.

Com els deia, es tracta de prioritats, de donar importància al tercer eix de l'Acord del Botànic, el que fa referència precisament a invertir en les persones, a governar per a les persones.

Per a nosaltres s'han acabat ja, i se deurién haver acabat abans, però s'han acabat ja, almenys en aquests pressupostos, les retallades socials. Hem de ser molt més eficients, això sí, amb la gestió per poder generar un major impacte social, perquè no tenim els recursos que voldriem.

En aquest sentit, deixem també de ser la tercera conselleria, dins dels pressupostos. Saben que fins ara la segona conselleria era el deute i, ara, som nosaltres en aquest pressupost. Per fi la conselleria d'educació torna a ser la segona conselleria, amb un pressupost total de 4.295 milions d'euros. Per tant, ja no es destinarà més diners a pagar el deute que a educació, investigació, cultura i esport. No, almenys, amb els pressupostos del 2016.

Per a nosaltres són uns pressupostos honrats, sincers, realistes i, també, reivindicatius. Evidentment, perquè volem reivindicar allò que ens pertocaria amb un finançament just.

I com que per saber on anem també és bo conèixer què és el que ens hem trobat, faré simplement, abans de passar a les partides concretes..., deixar palesos dos exemples de com ens hem trobat la conselleria quan vam arribar, dos exemples que per a nosaltres deixen ben clar quin és el canvi de model que hi ha també amb el canvi de govern.

Per una banda, ens hem trobat una prioritització dels recursos molt allunyada ideològicament del que a nosaltres ens representa. De fet, venim de ser un dels territoris, una de les comunitats amb una inversió en educació, en salut i protecció social més baixes de la mitjana de l'estat, molt per baix de la mitjana espanyola.

Pel que respecta a l'educació, la inversió ha descendit contínuament en els últims anys situant-nos prou per baix de la mitjana espanyola. De fet, des del 2011, que va haver-hi bastants baixades, hem anat baixant: 2011, 953 euros per càpita; 2012, 843..., 791.

I, en canvi, en estos pressupostos del 2016, proposem ja una transformació profunda d'aquesta situació, i per tant

de les prioritats, i comencem a recuperar les inversions perdudes. Invertim 38,27 euros més per càpita que al 2015, per a un total de 827,10 euros per habitant invertits des de la nostra conselleria.

L'altre exemple que els volia donar respecte al que ens hem trobat és realment molt relacionat amb l'herència, el que déiem de la gestió que, més enllà d'una diferència ideològica, pensem que respon a una gestió nefasta dels diners públics i pensem que és especialment greu. En concret, tenim diverses obligacions plurianuals que vénen d'un ajornament en el pagament i que, en concret, en el programa de promoció cultural, és especialment greu, perquè suma més de cinc milions i mig d'euros. De fet, tinc ací el programa conjunt, que és el que realment en aquest programa s'arriba a pagar.

Són convenis que es van signar, per exemple, en el 2005 i que es van reprogramar, es van refinançar fins al 2024. És a dir, convenis signats en l'any 2005, que no era precisament un any on la crisi estiguera molt potent, que no estiguera afectant massa, on n'hi havia, fins i tot, gent que nugava els gossos amb llonganisses, i que no pagàvem el que havíem pressupostat i que hem hagut de tornar a refinançar, i que l'anterior govern ens va deixar com a herència eixe refinançament fins al 2014, i que aquest any, en la partida concreta de cultura, que déiem, compromet cinc milions d'euros.

Només donaré dos exemple del que ens podem trobar ací. N'hi han, evidentment, inversions molt significatives, molt necessàries, que sobretot necessiten una aportació de La Generalitat que es va comprometre i no va pagar, no va pagar a alguns ajuntaments i, per tant, s'han de pagar i per això nosaltres ens comprometem a seguir pagant-ho. Però també hi han convenis signats per una persona, que supose que tots coneixeran, que es diu Carlos Fabra, en el 2005, i que tots sabem on està. Per tant, 2005 fins a ara, i encara ho hem de seguir pagant fins al 2024, i fins als nou milions d'euros en total.

En el conjunt de totes aquestes programacions ens quedaran per pagar, després del 2016, més de 42 milions d'euros encara. Per tant, haurem de seguir pagant el 2017, el 2018, el 2019 fins a 42 milions d'euros només en aquest programa. Per tant, pensem que no és precisament un bon exemple de gestió.

Un altre exemple també és l'auditori de Teulada, que alguns sabran qui era el seu alcalde en aquell moment i que coneixem tots bé, té per a pagar fins a huit milions d'euros per a un auditori, huit milions d'euros per a un auditori, quan la majoria d'auditoris que també estan ací estan al voltant de quatre milions. No sabem quina diferència deu haver-hi tan important entre un i altre.

En aquesta situació que ens trobat, ¿com hem fet els pressupostos? Bé, podríem dir que hem resumit en dos paraules. Les dos paraules són *eficiència* i *redistribució*. Almenys, així ho hem intentat.

¿Eficiència? Sí, perquè hem aprimat les partides que en els pressupostos dels darrers anys no s'han executat al cent per cent. Hem mirat quines no s'havien acabat d'executar per tal de reduir-les i, també, reduint aquelles que no considerem prioritàries. Per tant, ens hem marcat unes xifres que siguem capaços d'executar i de complir, no de quedar-nos a mitjan per molt que vullguem fer la propaganda de dir «volem fer tot això» i, després, no es puga arribar a executar.

¿D'on hem reduït més? Doncs del capítol II. Del capítol II, que és el que fa referència a la despesa de funcionament, que és l'únic que baixa en global. De tots els capítols, l'únic que baixa en global és el II. De fet, la dotació prevista per al 2016, de despeses de funcionament bàsicament, ascendeix a 229 milions d'euros, la qual cosa suposa una reducció de més d'onze milions d'euros respecte a l'any anterior.

Aquesta és la partida que menys afecta en bona part... – una altra part sí, que és la que no hem reduït – és la que menys afecta els ciutadans, atès que fa referència majoritàriament, com bona part, al funcionament intern de la conselleria. Per tant, aquesta reducció el que suposa és un compromís de les persones de la conselleria de gestionar de forma més eficient els recursos de totes i tots.

Hem vist que moltes d'aquestes partides estaven executades, per exemple, només al 40%, per tant, no feia falta que es donara més partides, i altres, per exemple, com el cas d'algunes caixes fixes, amb despeses moltes voltes innecessàries, per a nosaltres totalment innecessàries, i per això hem reduït precisament eixes partides. I tot això, mentre no teníem prou diners, per exemple, per a beques per a universitaris.

L'altra paraula és la *redistribució*. Evidentment, hem redistribuït les línies del pressupost, prioritzant aquelles que per a nosaltres tenen més a veure amb les persones i, dins de la nostra forma d'entendre l'educació, que tenen més impacte en la cultura, en l'educació, en la investigació i l'esport, donant importància a cada euro i destinant-lo allà on per a nosaltres és més necessari.

Per àrees de la conselleria, el pressupost del 2016 corresponent a educació, investigació i universitats, el de la Secretaria Autònoma d'Educació i Investigació, té un increment de 191 milions d'euros, un 4,85% respecte a l'any anterior, mentre que el de cultura i esport, la Secretaria Autònoma de Cultura i Esport, presenta un creixement de 6,5 milions d'euros, el que significa un 6,84% del pressupost de l'any anterior.

Com saben, la nostra prioritat en matèria d'educació és precisament garantir el dret a la universalitat i la gratuïtat de l'educació obligatòria i fomentar la igualtat d'oportunitats en aquella que no és obligatòria, amb aquella premissa que sempre diem que no es pot quedar ningú exclòs per raons econòmiques.

Amb aquest objectiu, fins que l'oferta pública no arribe més enllà..., i per a nosaltres és clau que l'Educació Infantil s'ha de potenciar des de la pública i, per tant, mantenim el bo infantil de cara al 2016, això sí, ja ho hem dit, distribuint-lo de manera progressiva, perquè arribe realment a les persones que ho necessiten. En este cas, incrementem en el que hi havia consignat en el pressupost, en el que hi havia consignat al pressupost del 2015, tres milions d'euros i, per tant, passem de trenta milions d'euros per al bo infantil.

En la línia de garantir també la igualtat d'accés, hem tingut també cura en incrementar, en la mesura del possible, les ajudes socials, les ajudes a la inversió en les persones i en aquelles que contribueixen a l'escolarització dels que tenen menys recursos.

Per exemple, s'incrementen les ajudes del menjador considerablement, a les quals destinem 58 milions d'euros entre primària i secundària, onze milions més del que es va destinar en el pressupost 2015, un increment del 24%.

Això es suma a les despeses de funcionament dels menjadors, que també pugen evidentment, per a donar servei a juny i setembre, que fins l'any passat, fins a la nostra entrada, no es donava i, ara, també es donarà.

En transport escolar, hi haurà menys crèdit consignat per a ajudes individuals –menys crèdit consignat, després explicarem per què–; seran 2,5 milions d'euros, però més usuaris del transport col·lectiu, del transport escolar, per l'eliminació de la barrera dels tres kilòmetres.

Per tant, aquesta eliminació redueix el nombre de xiquets i xiquetes que necessiten les ajudes individuals i incrementa els usuaris del transport col·lectiu, el que paguem entre totes i tots i que no necessita d'eixes ajudes específiques. Eixe muntant total és quasi de 58 milions d'euros, en la línia de

ser més eficients, com déiem, per tal que les línies donen servei a més població.

I, com sabeu també, ho hem dit ja moltes vegades, llançant el programa Xarxa Llibres, el que ens hem marcat com a objectiu és constituir en els pròxims anys un banc de llibres que permeta als seus participants no haver de tornar a comprar els seus materials curriculars. Per a eixe efecte hem incrementat les ajudes per a la gratuïtat dels llibres de text, tant en primària i en secundària, amb la intenció d'arribar a més famílies i implicar-los a ells també, implicar també les famílies amb aquesta partida, en un exercici de coresponsabilitat en el qual hagen de poder cuidar els llibres i reutilitzar-los. La Xarxa Llibres suposarà per a aquesta conselleria en el 2016 una inversió de 16,3 milions d'euros, per tant, una aportació de set milions més del que es destinava a ajudes per a llibres en 2015.

El pressupost que destinarem –el total que destinarem– de forma directa per a millorar la qualitat i la innovació pedagògica és de 36 milions d'euros. I dic el pressupost total, que no només la partida de la direcció general, sinó més enllà, de 36 milions d'euros.

Perquè, com saben, com saben bé, la qualitat a l'ensenyament comença per reduir, per exemple, el nombre de xiquets i xiquetes a l'aula. I, com ja vam anunciar, la nostra intenció és reduir progressivament les ràtios, i ja ho posem en pràctica en l'any 2016 en aquest pressupost.

La reducció de ràtios, que no podrà ser total i absoluta en un únic any, però que sí que serà progressiva, ja es posarà en marxa el curs vinent; de fet, baixarem a 25 alumnes en tres anys –30 en primer de l'ESO i 35 en primer de Batxillerat– a aquells que entren en la seua nova etapa educativa, i això tindrà una inversió en capítol I, en personal, de 12 milions d'euros. Una inversió que és doblement beneficiosa per la societat valenciana, perquè resta personal per xiquets i xiquetes dins de l'aula i, per tant, baixem les ràtios, millorem la qualitat, però suposa incrementar més de cent setanta-quatre mestres i més de nou-cents professors i professores, el que vol dir que estem pressupostant una pujada de més de mil llocs de treball, que ens permetran generar benestar i augmentar la qualitat dels nostres centres educatius.

Però l'ensenyament de qualitat també passa necessàriament per la formació d'eixos mestres que diguem i docents que anem a potenciar i que anem a contractar-ne mil més, no?

A 2016, destinem al programa de formació de professorat en el seu conjunt més de deu milions d'euros i incrementem les ajudes per a la formació externa dels nostres docents.

Al programa d'avaluació, innovació i qualitat educativa, en eixe programa concret, destinem 14,4 milions d'euros, dels quals incrementem un 16% les ajudes destinades al foment de la participació dels pares i mares, perquè això també és qualitat educativa, que els pares i les mares puguin participar dels processos de decisió del conjunt de la comunitat educativa. I a més a més creem dos línies noves d'ajudes per al foment de la creació de materials innovadors, pedagògics, per al desenvolupament de projectes transversals i també de formació en valors.

També augmentem l'autonomia dels centres i ho fem per millorar la qualitat del servei que prestem, apropant-lo cada vegada més al seu entorn i duplicant el límit de despesa dels centres educatius. És una mesura que no incrementa la despesa, però sí que ajuda a l'autonomia dels centres i a una millor resposta a les comunitats educatives i a les seues necessitats. És una mesura que se'ns havia reclamat per molts directors i directores de centres i que ja que portem en el pressupost de 2016.

Pel que fa a les infraestructures incrementem les inversions d'infraestructures educatives, ja que es destinen

75,6 milions d'euros, 18 milions d'euros més, respecte a la quantitat destinada en 2015. És a dir, un 26% més en infraestructures educatives de primària i un 47% més de secundària. La pujada és significativa, tot i que no serveix per acabar amb tots els problemes, ho hem dit també al principi, no es podrà acabar en un any amb tots els problemes que tenim en infraestructures. I no és més, perquè tampoc volem enganyar la societat. Perquè si fem més, si haguérem destinat més, no els haguérem pogut gestionar, no haguérem pogut realment de forma efectiva invertir eixos diners, perquè no tenim suficient personal en el servei d'infraestructures de la conselleria. Per això, en paral·lel a eixa pujada d'inversió, a eixos 18 milions d'euros més, estem treballant i ja ho estem posant en marxa perquè això funcione, en la dotació de més personal en els serveis d'infraestructures, per a poder gestionar més capacitats de diners i de més capacitat tècnica de gestió i que per tant els diners arriben a les infraestructures.

Pel que fa a l'àmbit de la formació professional, vull destacar que multipliquem per tres les ajudes i beques a la formació professional i creem tres noves línies; passem de 300.000 euros a 960.000 euros. Un bon gruix de la pujada és per a millorar les pràctiques en empreses i en institucions dels estudiants de formació professional, així com per a facilitar la formació professional, l'accés a la formació professional a les persones amb menys recursos i que estan més exclosos. Algunes d'aquestes iniciatives són cofinançades amb els fons socials europeus.

Pel que fa als estudis superiors: universitats, ensenyaments artístics i investigació –gràcies, no veig bé el temps–, per primera vegada des de 2011, per primera vegada, els pressupostos d'universitats i estudis superiors s'incrementen. Venim de retallades contínues en aquestes partides; des de 2011, quan ja es va reduir el pressupost 1,4%, l'any següent tornà a baixar un 9,41, 2013 un 10,07. Doncs nosaltres per primera vegada, 2016, incrementem un 5,7% el pressupost destinat a universitats i estudis superiors, passem de 730 milions a 772 milions. Com repartim aquest augment? Doncs bé, d'una banda complim amb el compromís relatiu, al pagament del deute històric que es va signar per l'anterior govern per a les universitats, i es consigna als pressupostos de 2016 un total de 35,2 milions d'euros.

A més a més, a més d'aquesta part del deute històric, s'incrementa la transferència per al finançament de les despeses de funcionament i de personal de les universitats públiques, que suma en 2016 un total de 685,5 milions d'euros, més de tretze milions d'euros més que la partida del 2015.

Pel que fa a beques hem incrementat també considerablement, molt considerablement, les beques per a estudiants universitaris. De fet, ho incrementem en un 27,3% per tal de garantir l'accés a la universitat pública i que ningú l'haja d'abandonar tampoc per raons econòmiques. Això implica un total de 20,5 milions d'euros per a beques universitàries, quasi quatre milions d'euros més que a l'exercici de 2015.

A més a més, i considerant que sense dubte el programa Erasmus ha estat el programa que més ha fet per la integració europea i també per augmentar el coneixement de les llengües dels nostres discapacitats en llengües estrangeres dels nostres estudiants universitaris, hem duplicat la línia dels programes Erasmus. Per tant, passant de 300.000 a 600.000 euros.

I no només això, sinó també en la línia que els nostres estudiants universitaris tinguen un major domini de les llengües estrangeres, hem creat una nova línia d'ajudes per a l'adquisició i aprenentatge d'idiomes, per un valor d'1,4 milions d'euros, també dirigits als estudiants universitaris.

I en coherència amb el que hem dit sempre, que tota societat que no invertisca en educació, en investigació per a desenvolupament, està abocada al fracàs, hem incrementat considerablement també la nostra inversió en investigació. De fet, es destinaran més de vint-i-huit milions d'euros destinats a la recerca, que és quasi un 20% més, quasi un 20% més que l'any 2015. D'una banda s'incrementa en 1,3 milions d'euros l'ajuda directa d'ajudes al foment i suport de l'R+D+I, que tindrà al 2016 22,6 milions d'euros i estarà a disposició del personal investigador, dels grups d'investigació i, d'altra, creem una nova línia, creem una nova línia d'inversions en infraestructures i equipament científic per a les universitats i per als grups científics de més de tres milions d'euros. Una línia nova que ajudarà que puguem invertir, que tinguem un màxim impacte en el que realment invertim en investigació.

Passem ara a l'apartat de promoció i ús del valencià, que apareix com a promoció i ús del valencià, però que és també gestió del multilingüisme, perquè encara no s'ha canviat en els programes informàtics. Com sabeu, hem creat una nova direcció general, la de Foment del Valencià i la Gestió del Multilingüisme, que s'incrementa, com no podia ser d'una altra manera, el programa destinat al seu efecte.

De fet, des de 2010 a 2014, el pressupost dedicat a promoció i ús del valencià havia caigut un 56%, un 56,84%, de fet. Un territori com el nostre, en dos llengües en contacte, ha de fer una política lingüística decidida i oberta, perquè ens estimem les nostres llengües, totes, les nostres i les altres, i perquè està més que demostrat que l'ús del valencià i una bona gestió del multilingüisme el que fa és obrir-nos les portes a noves oportunitats.

Com sabem que aquest creixement és significatiu, com sabran aquest creixement és significatiu, precisament per la creació d'eixa nova Direcció General de Política Lingüística i Gestió del Multilingüisme, que depèn estructuralment de la nostra conselleria, però que abasta el conjunt del govern i no només la nostra conselleria, també el conjunt de la societat valenciana.

D'altra banda, l'augment ve determinat per una flagrant inversió del que déiem abans, del que havia estat fins ara. De fet, som del territori amb llengua pròpia que menys invertíem per càpita en el foment de la nostra llengua. Fins i tot Astúries dedicava més diners al foment de la seua llengua pròpia.

I destinarem en total al volant d'uns tretze milions d'euros, que són, tant el personal com les ajudes directes, que aniran, evidentment, a la millora de les competències lingüístiques, com deia abans, no només en el valencià, sinó en el conjunt de llengües, com ja hem fet també en els programes que he descrit abans d'accés a la millora de l'aprenentatge de llengües. I estem molt contents de poder-ho fer, evidentment que sí.

Pel que fa a la cultura, aquests pressupostos pretenen començar, pretenen començar la transició cultural valenciana. El retorn a la centralitat, a l'escena de la centralitat de la cultura com a imprescindible per a mantindre una ciutadania informada, reflexiva i crítica.

La cultura, com l'esport, representa un espai bàsic de les activitats col·lectives de qualsevol societat moderna i el seu accés constituïx un dret social i democràtic a preservar pels poders públics, per nosaltres.

Entenem, per tant, la cultura com una part substantiva de l'estat de benestar. I en este sentit estos pressupostos són una declaració de principis i d'intencions, que marquen el camí, però que no són un punt final, ni molt menys.

De la mateixa manera que ho he dit abans en educació i en investigació, les xifres que cultura i esport sabem que no són suficients, ho sabem, però també sabem que els sectors

valencians necessiten més. Però, evidentment, impliquen també un augment significatiu respecte a anys anteriors, tant quantitativament, pel que havíem vist ja abans, com qualitativament. De fet, per cert, els dos punts percentuals més de pujada que la part d'educació i investigació. Cultura i esport tenen una pujada percentual de dos punts més que ensenyament, no?, i que educació i investigació.

Els deia que qualitativament també ha estat un canvi significatiu, no només quantitativament. Per què dic «qualitativament» també? Perquè s'ha reduït en partides destinades a contenidors culturals que fins ara estaven buits o poc dotats de contingut i s'han obert noves línies directes destinades estratègicament a revifar el sector, a revifar el sector cultural.

Com a bona mostra d'aquesta transformació en les polítiques culturals vos destaque uns quants exemples del que hi ha a les partides previstes del pressupost que presentem avui:

Potenciem l'activitat de Culturarts, incrementant el seu finançament per a activitats en 4,8 milions d'euros. Les ajudes al sector suposen més de hui milions d'euros. Totes destinades, directes, a ajudes mitjançant processos oberts i transparents. Res de processos a dit, com estàvem parlant abans.

Culturarts tindrà dos noves partides transversals amb un total de 350.000 euros per iniciar dos eixos estratègics de les noves polítiques en els sectors culturals. Per un costat, 150.000 per a la internacionalització dels sectors culturals, perquè la nostra indústria cultural tinga presència en les fires internacionals i presència en el panorama internacional del món de la cultura, per difondre els nostres projectes culturals valencians en l'àmbit internacional i ampliar les nostres indústries a nous mercats.

També hi haurà 200.000 euros per al foment de nous públics, perquè necessitem fomentar projectes i activitats adreçats a la creació, captació i increment de públics de la cultura valenciana, de la indústria cultural, per anar creant cada vegada més massa crítica delerosa de gaudir de diferents expressions culturals.

El sector de les arts escèniques comptarà també amb un total de 4 milions d'euros: 2,4 milions en ajudes al sector escènic valencià; i 1,5 milions d'euros en activitats majoritàriament per a la producció i difusió d'espectacles a través del Circuit Cultural i altres entitats lligades o no lligades directament a Culturarts.

L'audiovisual, pel que fa a l'audiovisual, rebrà doble suport per part de Culturarts i la Secretaria Autònoma de Comunicació, que ho explicaran quan vinguen. Les ajudes de Culturarts seran de 3,7 milions d'euros, a les quals cal sumar, com déiem, cap a la indústria audiovisual les ajudes que farà la Secretaria Autònoma de Comunicació.

El sector de la música també comptarà amb més de cinc-cents mil euros en ajudes estratègiques: 300.000 per al foment de les activitats musicals per part de Culturarts, al qual s'afegiran 200.000 per part de foment de multilingüisme en la música des de la Direcció General de Política Lingüística.

I a més a més, destinem 150.000 euros per a l'elaboració i posada en funcionament d'un pla estratègic de la cultura valenciana.

Necessitem marcar-nos un full de ruta comú per a realment treballar a llarg termini, per abastar cada vegada més i multiplicar la incidència de la nostra indústria cultural, per tal que realment els nostres sectors productius lligats a la cultura abasten cada vegada més mercat i sobretot siguin capaços de produir i de generar llocs de treball de major qualitat i més estables.

Pel que fa al llibre i a la promoció de la lectura, hem incrementat en un 41% els diners destinats a programes de

llibres, arxius i biblioteques, un total d'1,5 milions d'euros destinats a biblioteques, al sector i especialment al foment de la lectura.

Un programa nou, el del foment del llibre i la lectura, dotat amb 250.000 euros, que ens fa especialment il·lusió poder presentar perquè ha estat una demanda del sector i que ha estat treballat amb diferents reunions amb els editors i llibreters del món editorial.

Es creen dos línies: una per a finançar activitats de foment de la lectura també; i una d'elles destinada a les biblioteques municipals, ajudes a les biblioteques municipals.

També es crea una línia per a donar suport a la internacionalització del sector editorial valencià i una de beques de pràctiques professionals en biblioteques.

També s'incrementa la inversió en ajudes a la millora d'instal·lacions i adquisició d'equipaments a les biblioteques.

En relació al nostre patrimoni cultural, es creen noves línies d'actuació amb la finalitat d'inventariar i posar en ordre el que tenim, i es mantenen les línies per a la recuperació del patrimoni arquitectònic, arqueològic, etnològic i històric, i per al suport als museus i col·leccions permanents valencianes; i, evidentment, per a la dinamització dels espais museístics i culturals.

A més, s'introdueixen quatre línies noves per al finançament d'actuacions paleontològiques i arqueològiques i 3 línies de beques per a pràctiques professionals en l'àmbit de la cultural, del patrimoni cultural i museus, i per a postgraduats en museus i en restauració. Les ajudes en aquest programa sumen un total d'1,7 milions d'euros. Quasi mig milió d'euros més que a l'exercici 2015.

Pel que respecte a la promoció cultural, hem mantingut les ajudes a associacions, fundacions i entitats sense finalitat lucrativa, que promouen activitats culturals, així com les destinades al sosteniment de les aules de la tercera edat; i hem duplicat les ajudes per a activitats vinculades a la cultura valenciana i al patrimoni cultural immaterial valencià.

En relació a les actuacions destinades a millorar la xarxa d'infraestructures culturals –són a les que més m'he referit, perquè són íntegrament les que venien de compromisos plurianuals de l'anterior govern, eixos 5,6 milions d'euros. No serà aquesta per a nosaltres una legislatura de grans infraestructures –ho hem dit en molts llocs–, i menys gràcies a estructures sense concursos públics als quals tot el món es puga presentar i, per tant, sense criteris nominals.

En arts plàstiques i escèniques hem volgut reforçar la inversió en producció creativa, en el foment de les activitats culturals i en totes les disciplines artístiques, i aprofitament del potencial i de les infraestructures que ja tenim. Així el programa d'arts plàstiques i escèniques, que atén bàsicament el foment de l'activitat cultural, presenta un increment del 7,39%. De 3,6 milions d'euros més que el 2015. Creix en 2,4 milions d'euros el pressupost destinat al Palau de les Arts i invertim perquè a curt termini siga més viable per a poder reduir els preus de les entrades, que ja ho estem fent, per a fer-lo més accessible als valencians i valencianes, mantindre una programació de qualitat i que ens situe internacionalment i també que arribe cada vegada a més gent a totes les nostres comarques la qualitat que tenim al Palau de les Arts.

Creix també el finançament de l'IVAM amb 408.000 euros amb l'objectiu de donar-li dinamisme i autonomia i per a poder adquirir obres.

Finalment, acabe la intervenció amb els esports. Crec que m'allargaré quinze o vint segons més, però acabe ràpid. Gràcies, president.

La política esportiva a la qual destinem en els pressupostos més de desset milions d'euros, un 7,39% més en l'exercici 2016, i l'hem destinada en tres eixos principalment: el foment de l'esport base i de la pràctica de l'activitat esportiva,

l'acompanyament dels esportistes d'elit i el foment de l'esport, com a eina de cohesió i d'integració social.

A més a més hem destinat més de cinc milions d'euros a instal·lacions esportives i a equipament, incloent-hi dos línies dirigides a ajuntaments, sobretot xicotets ajuntaments i actuacions per a millorar l'eficiència d'algunes instal·lacions amb 744.000 euros i, per a la construcció, amb 744.000 euros, de circuits urbans per a la pràctica del ciclisme i el *running* o els corredors, que fomenten l'activitat física lliure i segura.

I invertim en esport pròxim, perquè pensem que la incorporació de l'esport a la vida nostra, a la rutina, és salut i és, a més a més, oci i educació amb valors. Per això hem consagrat 2,8 milions d'euros per actuacions destinades a fomentar l'esport de base i l'activitat esportiva, per a l'esport escolar, federacions, jocs esportius i competicions esportives de base.

I, d'altra banda, destinem quasi huit-cents mil euros al suport dels nostres joves esportistes, que destaquen en les diferents modalitats, així com en la formació i en la tecnificació esportiva.

I, finalment, 521.000 euros també, al foment de la pilota i els nostres esports autòctons dels quals destaquem la creació de la càtedra de la pilota valenciana amb la Universitat de València, que per fi tindrà el nostre esport també un vessant acadèmic, històric, cultural i sociològic.

I, per últim, l'esport és i deu ser, com he dit abans, una eina de cohesió i integració social. I, a més a més, de les ajudes que ja estaven abans del programa Hospiesport, hem creat una nova línia d'ajudes per al foment d'actuacions destinades a la promoció de la integració dels col·lectius més desfavorits a través de l'activitat física i l'esport. Perquè pensem que qualsevol dels qui hem fet esport, i estic segur que molts d'ací en practiquem, sabem que l'esport apropa, integra, teixeix xarxes i contribueix al benestar col·lectiu de totes i tots.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Per a mamprendre el torn d'intervencions per part dels grups parlamentaris, té la paraula la il·lustre diputada Llum Quiñonero per part del Grup Parlamentari Podem.

La senyora Quiñonero Hernández:

Bona vesprada, president.

Conseller.

Nos ha presentado un presupuesto anual, pero sabemos que no son anuales todos los gastos que tiene que afrontar. Veo epígrafes de compromisos plurianuales que limitan el margen de maniobra de cualquier gobierno. En realidad nos enfrentamos al resultado del presupuesto, en buena medida rehén, limitado en su autonomía y soberanía por compromisos anteriores, además por haber heredado un déficit indigesto y por tener que afrontar los resultados de una pésima gestión y de años de corrupción por donde han volado fondos que correspondían a la ciudadanía y que han sido dirigidos a compromisos particulares. Usted ha hablado de algunos de ellos, pero hay muchos más.

No nos gusta este presupuesto que sigue afectado de una delgadez extrema en educación y especialmente en cultura y en deportes. Aunque en educación estamos de enhorabuena, se revitaliza la escuela pública en todos los niveles desde la infantil, que enlaza con un esfuerzo público hacia la corresponsabilidad en las tareas de cuidado, va más allá, exactamente, de la educación. Estamos hablando de una idea de sociedad diferente.

Saludamos la partida destinada a ponerle fin a las aulas en barracones. Esa vergüenza que arrastra nuestra enseñanza desde hace décadas y que lastra, también, ese presupuesto que aunado a eso que se llama, ese epígrafe curioso que se llama «promoción cultural» y en realidad es como el hueco cultural o el vacío cultural, el hundimiento cultural habría que llamarlo, porque es un epígrafe lleno de pasado.

¿Cuándo lograremos el objetivo de sustituir esos barracones? Un objetivo que entronca con el anterior en el espíritu del pacto del botánico.

Las becas y las ayudas al estudio crecen en un 26,8%; las ayudas a comedor escolar ascienden a 58 millones, once más que al año pasado; el apoyo a la gratuidad de los libros que supone, también, un gran apoyo a las familias, aunque merecería tenerse en cuenta esta ayuda que fuera progresiva.

Saludamos también las partidas dirigidas a los Cefire, que devuelven al profesorado fondos destinados a su formación. Las ayudas a los estudiantes universitarios también ascienden y eso está bien. Pero se incrementa apenas un 5% las cantidades que recibirán las universidades valencianas, aunque se hace un esfuerzo de dirigir ayudas hacia la investigación, que aumenta en un 20,3% que aún resulta notablemente insuficiente.

Hay un cambio de orientación, sí, no cabe duda, nos alegramos por ello. Y esperamos que el próximo presupuesto pueda ampliarse en las partidas que aún aparecen deficitarias. Estamos hablando también de darle más cuerpo a la bajada de las ratios de la que también ha hablado usted.

Sí, hay que dotar de adecuados presupuestos a la educación pública, eso es un reto estructural del pacto del botánico. Pero la causa que persigue este gobierno para la regeneración democrática, para la mejora de la imagen de nuestra tierra, para la vertebración de nuestra sociedad, se necesita una apuesta valiente también por la cultura que vaya más allá.

Veo que en el presupuesto en la promoción del *valencià* reconforta ver que se ha encontrado el modo de hacer hueco a una deuda contraída con la gente, como usted decía. La falta de apoyo al *valencià*, que desde el año 2010 a 2014 había caído en el 56%, ahora se recupera y casi se triplica para compensar el abandono anterior. También hay que mirarlo desde esa mirada. Un trabajo que no se había hecho y que además había durante varias legislaturas contribuido también a abandonar esa tarea.

Però veo delgadez en los epígrafes de cultura. Desde el pacto del botánico nos hemos comprometido en dar un salto cualitativo para mejorar a corto plazo la vida de la inmensa mayoría de las familias, pero también en el desarrollo de la cultura valenciana. ¿Cómo se puede llevar a cabo ese objetivo sin suficiente presupuesto? En realidad no se puede.

Invertir en producción teatral, en bibliotecas, en rutas artísticas, en espectáculos de danza y de música es mejorar la salud ciudadana de la gente y revitalizar una parte de la economía, la del mundo de los artistas, de los creadores, de las actrices y actores, la industria de la creación, si preferimos llamarla de tal modo.

Hay que construir un proyecto cultural pensado para todos los públicos, desde el público infantil, porque hay que ver en ellos a los ciudadanos y ciudadanas que mañana recrearan nuestra historia, construirán los relatos del futuro, llenarán con sus obras las salas de los museos y las bibliotecas. Tenemos que pensar en ese público.

La cultura mejora la calidad de vida, es el alimento de una sociedad que define sus particulares formas de creación, aúna generaciones y da continuidad a un relato de pertenencia en el que nos podemos todos reconocer desde la creatividad. La cultura es una herramienta de cambio económicamente productiva. Necesitamos un plan de choque mientras llega la

propuesta del plan estratégico del que ustedes hablan, pero todavía no hemos vistos.

Miremos el epígrafe «fomento de las artes escénicas», hablemos de los dos mil artistas, de los actores que conforman un sector en extinción, porque han resistido durante décadas el maltrato de una ausencia de políticas de producción y que llegan sin ver un giro sustancial a las políticas culturales. *(Tus)* Perdoneu però, la grip, o no sé... I gràcies pels caramels.

Miremos el epígrafe de las artes escénicas. ¿Dónde está el presupuesto para la producción de los espectáculos propios? ¿Dónde se apuesta por el fomento de las creaciones propias? Han pasado seis meses, dicen los actores y las actrices, y estamos como estábamos. Somos una gran empresa a la que se ha echado el cierre sin ERE, dicen ellos. Sería alarmante si fueran trabajadores de una empresa automovilista o textil. *(Tus)* Pero son artistas y profesionales de toda índole que se mueven en un universo herido por las deficientes políticas culturales, el ninguneo de la creación y han sido rematadas por el cierre de la Radiotelevisión Valenciana. *(Tus)*

¿Qué hacemos con Culturarts? Una estructura creada para lograr una eficiencia que ha sido frustrada año tras año; una iniciativa que ha creado una pesada estructura de funcionamiento que lastra dos terceras partes del actual presupuesto de cultura. El mundo de la cultura necesita esa respuesta, señor Marzà, necesita apoyos, fondos y una política que apueste por la creación que tanto abunda en nuestra tierra.

Busco en el presupuesto las aportaciones a la segunda pinacoteca... *(Tus)* Voy a terminar. *(Remors)* *(Tus)* Me lo voy a comer, a lo mejor me ayuda. Gracias. Me había comido ya otro antes.

Bueno, pues, busco en el presupuesto las aportaciones a la segunda pinacoteca del estado español, al Sant Pius V, y no lo encuentro. ¿Acaso pasaría tal cosa en Madrid con El Prado? ¿No merecería tener el presupuesto propio, dotación específica, para asegurar la promoción y salvaguarda de tantas y tan valiosas obras? Hace apenas unos días estas Cortes aprobaron por unanimidad la conmemoración de los cien años de la muerte del pintor valenciano Pinazo. ¿Tal conmemoración carece de presupuesto?

Y hablemos de música. Hablemos de los 40.000 músicos y músicas, de 60.000 alumnos y alumnas, de 200.000 socios y socias y de 1.686 formaciones artísticas. Son cifras muy grandes y representan las formaciones artísticas más enraizadas en nuestro territorio.

La Federación de Sociedades Musicales reclama un mayor compromiso del Consell, porque los 7,3 millones incluidos en el presupuesto resultan a todas luces insuficientes, en relación a los 20 millones que reclaman y que no aumentan ni un ápice la aportación del anterior gobierno del PP. *(Tus)* ¿Dónde está el compromiso con la federación que adquirió hace poco más de un año Ximo Puig, nuestro presidente, cuando era candidato a La Generalitat?

Como resultan insuficientes las partidas destinadas, por ejemplo y sin ir más lejos, por ejemplo, a la renovación de infraestructuras en bibliotecas, tan necesitadas de actualización de sus sistemas informáticos a disposición de los usuarios que ahora tienen una pequeña, muy pequeña partida, creo que es de 50.000 euros creo que para todas las bibliotecas.

Sin embargo tenemos comprometido el presupuesto en los alquileres de barracones y en compromisos a congresos plurianuales, pagos con nombres y apellidos en relación a sendos diputados del PP que tienen escaños en estas Cortes algunos de ellos. Política millonaria para continentes que se olvida de la gente y la compromete durante décadas para hacer, como hizo el PP, una política para los amigos.

Las partidas dedicadas al deporte han aumentado, se han abierto once líneas de actuación para incrementar el apoyo al deporte base, sí. Hay que apostar ahí por la igualdad de oportunidades en el deporte y dedicar a ello recursos específicos que cabe concretar. Se apuesta por la defensa y promoción de la pelota valenciana, bienvenida sea, redundará en la recuperación y estímulo de un deporte propio que ha resistido silencios y ninguneos.

Señor Marzà, *conseller*, le agradecemos desde el Grupo Podemos su esfuerzo y la reorientación de la política educativa. Lamentamos los lastres que dificultan un impulso mayor al presupuesto del conjunto de su *conselleria*. Sabemos que este es el primer paso, pero no hay que errar la dirección.

Gracias. Y ahora voy a toser.

El senyor president:

Señora Quiñonero, todos hemos sufrido con usted su intervención que ha concluido con éxito.

A continuació té la paraula, per part del Grup Parlamentari Ciutadans, la il·lustre diputada Mercedes Ventura.

La senyora Ventura Campos:

Buenas tardes, señor *conseller*.

Como bien sabemos, la educación, la investigación, la cultura del deporte son cuatro pilares fundamentales para nuestro desarrollo personal y profesional. En ese sentido, para un óptimo desarrollo de la ciudadanía, hay que invertir en estos cuatro pilares, tanto en su contenido como en su continente.

Revisando los presupuestos se aprecia un incremento de un 4,7% respecto al año 2015 en el presupuesto de su *conselleria*, pudiendo experimentar las líneas generales por su mayor aumento, en un 23% en las dotaciones, ayudas a comedor, tal y como usted ha ido indicando y en consonancia a la proposición no de ley que presentó su grupo parlamentario donde se ofrecían becas de comedores también en los meses de junio y de septiembre.

En este sentido, me llama la atención, también, que ha triplicado, triplicado el presupuesto en la promoción y uso del valenciano. Sinceramente, señor Marzà, me tiene confundida cuando yo le pregunto sobre si desea implantar la inmersión lingüística en valenciano en la educación y usted me dice que no, que desea un modelo plurilingüe en el sistema educativo.

Pues tengo que decirle que ese modelo no lo reflejan por lo menos los presupuestos, y también me gustaría que usted me lo hiciera ver, porque la inversión que se realiza en la formación y en la optimización en idiomas extranjeros es mínima, únicamente un 0,04% y van en su mayoría al alumnado universitario.

Pero tengo aquí unas dudas que sí que me gustaría, igual es una falta de análisis del presupuesto, sí que me gustaría que me orientara dónde está esa partida presupuestaria para potenciar la competencia en idiomas extranjeros.

También indicar que ustedes han eliminado la partida presupuestaria del programa 421.50, que hacía referencia a financiar la estancia de alumnos de Educación Secundaria obligatoria en un país extranjero para la realización de programas de innovación educativa en materia de formación lingüística, presupuestado en el año 2015 con 2 millones de euros.

Creo que debemos ofrecer recursos para aprender el inglés en todos los niveles educativos.

Otro punto que me llama la atención es que, cuando voy a la línea de ayudas de formación en idiomas extranjeros para alumnos de grado y postgrado, sí que es verdad que

agradezco que haya presupuestado esta línea, es un punto en esta visión, ¿no?, de ver dónde está el modelo plurilingüe. Indicarle que usted... Pero aquí no tengo claro... porque usted limita las ayudas a menores de treinta años.

Indicarle que ser universitario yo opino que no tiene edad, que las personas, pues... En la universidad hay personas mayores de treinta años que estudian un grado y después se especializan en un postgrado. Por lo tanto, tenemos que ofrecer las mismas oportunidades a todos los universitarios. ¿Para qué? Pues, para que puedan mejorar las competencias en idiomas extranjeros. Y creemos que es una medida que atenta contra la igualdad de oportunidades. Porque, ¿cuántos alumnos de más de treinta años existen? Pues, podríamos hacer también un análisis de cuántos alumnos mayores de treinta años existen estudiando en la universidad.

Por otro lado, indicar que esta línea presupuestaria está acogida al fondo social europeo y no la ofrece, en específico, la *conselleria*, como sí que ocurre en la promoción del valenciano.

Señor Marzá, creemos que su *conselleria* debería de disponer de presupuesto, de mayor presupuesto (*inintel·ligible*) ... para potenciar la educación en un modelo plurilingüe, como usted ha indicado anteriormente que quiere aplicar, que se basaría en la promoción, de manera equitativa, en diferentes idiomas oficiales, cooficiales y extranjeros.

Pero no olvidemos que, para que se haga realidad, ese modelo que usted predica como plurilingüe debe destinar presupuesto para fomentar el aprendizaje de los tres idiomas.

Usted también criticó que no podía ponerse en práctica un modelo trilingüe, de manera equitativa, por la falta de docentes cualificados para impartir docencia en inglés. Espero que el aumento de presupuesto que usted nos ha indicado en la formación vaya dirigido a reparar esta situación, porque no se especifica en ningún momento en estas partidas presupuestarias.

Indicar que sí que es cierto que la partida presupuestaria de formación de profesores ha aumentado en..., bueno, anteriormente eran nueve millones y algo, ha aumentado en diez millones, exactamente –no tengo aquí los números–. Pero cuando voy a la partida en sí, (*soroll de papers*) encontramos que realmente se ofrecen 150.000, ¿no?, a ayudas a la formación permanente del profesorado.

En esta línea sí que me gustaría, si dentro de esas partidas presupuestarias –igual es porque lo desconozco–, existe alguna partida que vaya también a contribuir a mejorar esta competencia por parte de los profesionales.

Por otro lado, el Consell indica que va a promocionar la I+D+I, porque todos sabemos que invertir en investigación contribuye al avance de nuestra sociedad. Usted indica que se ha aumentado en un 5% esta partida, y exactamente es así y se lo agradecemos.

En este punto, aunque el importe global aparece que ha aumentado, cuando vamos al detalle nos encontramos que no ha habido un verdadero incremento por parte de la *conselleria*, porque se ha incrementado en infraestructura y equipamiento científico. Ahí sí que ha habido un incremento, es una partida nueva que le agradecemos que lo incluya. Pero respecto a la línea de fomento de la actividad investigadora para..., en esa partida sí que se ha aumentado una cantidad, pero esa cantidad viene del fondo social europeo. La *conselleria*, lo tengo yo aquí, la *conselleria* no ha aplicado más inversión en esta partida, ¿no?, en esta línea.

Estamos..., sinceramente, es un punto aumentar un 5%, pero creo que deberíamos aumentar más en el tema de investigación. ¿Por qué? Porque tenemos que evitar la fuga de nuestros investigadores.

Respecto a la inversión que se hace a los apoyos psicopedagógicos, se mantienen congeladas respecto al

año 2015. Creemos que se ha hecho una buena medida en el tema de reducir la ratio del aula, pero creemos que se debe de aumentar esta partida presupuestaria si deseamos una educación inclusiva y una educación de calidad para todos.

Por otro lado, también es inadmisibile, en algunas ocasiones, la opacidad de algunas funciones o de algunas partidas. Por ejemplo, no se puede tolerar que haya partidas presupuestarias en las que más de la mitad de la partida configuran gastos diversos. Me gustaría saber qué es esto de gastos diversos. Si queremos confeccionar unos presupuestos que sean realmente transparentes, debería de especificarse a que se destinan estos gastos.

En ese sentido, le voy a preguntar, porque me llama mucho la atención especialmente, el programa dirigido a la formación del profesorado, en su partida presupuestaria, en FP2, me llama la atención que, en un total de 3.900.000 euros, más del 75% se destina a gastos diversos. ¿Me podría indicar en qué hace referencia?, a grandes modos, ¿no?

Y, finalmente, respecto... Ya no me voy a sumar a las ideas de otras compañeras que han indicado..., pero sí que me gustaría recalcar que respecto a cultura y deporte se ha valorado un incremento en el presupuesto, respecto al anterior, cosa que nos alegramos.

En cultura se han creado bastantes partidas para arqueología, paleontología; y se ha invertido para formación en estas materias. E incluso se va más allá, destinando 120.000 euros para obras de arte. Espero que estas obras de arte estén en buen recaudo y que no nos pase lo de este verano. Entiendo que también habrá previsto incrementar las medidas de seguridad oportunas para los museos.

Y respecto a los deportes, hay que reconocer la propuesta de destinar 100.000 euros para ayudar a los deportistas de élite a sufragar los gastos ocasionados por su formación académica.

Pero tengo una duda sobre la línea denominada..., también en esta partida, la de deportes, la línea denominada «selecciones nacionales valencianas». ¿A qué hace referencia? ¿Me lo podría explicar?

Indicarle que, para finalizar, hemos analizado con detalle los presupuestos de su *conselleria* y, por no alargarme en esta intervención, le remitiremos todas las enmiendas que hemos considerado oportunas.

Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Ventura.

I, per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula, en primer lloc, la il·lustre diputada senyora Beatriz Gascó.

La senyora Gascó Enríquez:

Muchas gracias, presidente.

Buenas tardes, señor *conseller*, y muchas gracias por su comparecencia.

La verdad es que el inicio de su intervención ha sido una intervención llena de críticas y de ataques al anterior gobierno. Y yo creo que también ha utilizado usted una metáfora, con mucha actualidad en el día de hoy, pero poco acertada. Usted hacía referencia a los perros atados con longanizas.

Entonces, a mí me gustaría empezar mi intervención recordándole, ¿sabe las longanizas que vamos a tener que pagar los valencianos? Las del matadero que presidía el señor Puig, de Morella. Esas son las longanizas a las que usted tendría que hacer referencia, porque, hasta ahora, ningún *conseller* en ninguna comisión nos ha querido dar ninguna explicación. Así que veo que usted ha hecho alusión

a las longanizas, me gustaría que nos explicara el porqué de esta partida, que no entendemos desde el Grupo Popular.

Y, dicho esto, mire, se está convirtiendo en una costumbre que todas mis intervenciones... Hoy lo de la longaniza casi que me ha venido bien para no empezar como siempre, diciéndole que no me cuenta el cien por cien de las cuestiones, que se deja mucha información por darme.

Está muy bien que venga aquí y que saque pecho de todas las partidas que se han incrementado. Lo que no me parece tan bien y me parece... , no sé qué términos utilizar, una falta de honradez y de humildad no decir... , no explicar el porqué se pueden hacer esos incrementos en esas partidas. Usted debería explicarlo.

Usted debería decir que la Generalitat valenciana va a recibir 2.009 millones de euros más y que, como su presupuesto representa el 25% del total, de esos 2.009 millones, a usted le corresponden 509 millones.

Usted, al principio de su intervención, recuerdo de memoria, decía: «Si tuviéramos una financiación justa, tendríamos entorno a unos trescientos catorce millones más –más o menos la cifra–. Y, con ese dinero, podríamos construir entorno a setenta y ocho colegios. Y, con eso, podríamos reducir muchísimos barracones.»

Yo le pregunto, teniendo en cuenta que usted va a recibir 500 millones de euros más, teniendo en cuenta que por eso ha podido incrementar todas las partidas que muy bien usted nos acaba de explicar, yo le pregunto, ¿va a acabar con todas las prefabricadas de la Comunidad Valenciana? ¿Qué centros educativos va a construir? Porque, señor Marzá, no he visto los centros educativos que usted pretende construir en el presupuesto. Le agradecería que nos pasaran un anexo con los centros que van a construir, que fueran transparentes, porque es un presupuesto muy opaco.

Y otra cuestión que nos preocupa muchísimo. Nosotros, al dejar el gobierno, dejamos a las puertas licitación de muchísimos colegios y no hemos vuelto a saber más de esos. Le pongo el ejemplo... Le podría poner muchos ejemplos. Le pongo el ejemplo del Regina Violant de Almazora, por ejemplo. Estaba al borde de la adjudicación y se ha paralizado el procedimiento. ¿Va a mantener el compromiso con esos centros que ya estaban licitados? Explíquenoslo, por favor.

Pero, mire, lo que no puede ser es que usted se atribuya los méritos de la gestión de otros gobiernos. Eso sí que le pediría, de verdad, que fuera humilde y que reconociera las gestiones de otros. Que, al final, todos estamos aquí para lo mismo, para sumar, para aportar y para incrementar la calidad de vida de los ciudadanos. Pero al César lo que es del César. Yo creo que la humildad es una virtud en política que debemos de practicar un poquito más.

A mí hay una cosa que me queda clarísima, después de analizar su presupuesto, y es que a ustedes se les da muchísimo mejor lo de hacer oposición que lo de gobernar. Y le voy a explicar por qué, señor Marzá.

A ustedes lo que les gusta es criticar, acusar al de enfrente de absolutamente todo. A nosotros, a los del Partido Popular, nos dijeron que queríamos desmantelar la educación pública valenciana. Y por eso hoy era un día importante. Nosotros hoy estábamos expectantes para ver el nuevo modelo educativo que nos iban a poner encima de la mesa. Porque usted, el día de su comparecencia en las Cortes, cuando explicaba las líneas generales, dijo que en esos ochenta días y los que quedaban de legislatura la palabra clave iba a ser *reconstrucción*.

Señor Marzá, no se reconstruye nada haciendo una copia y pega. Y es lo que ha hecho usted. Usted se ha copiado, nada más y nada menos, que el 90% del nombre de las líneas, la problemática sobre la que se actúa, los objetivos básicos, los

indicadores del presupuesto de 2015, los presupuestos que elaboró el Partido Popular, señor Marzá.

Entonces, claro, teniendo en cuenta que un presupuesto lo que hace es establecer la hoja de ruta de un gobierno, lo único que me queda claro es que su hoja de ruta es atacar al Partido Popular. Y, como eso no tiene ninguna línea presupuestaria, porque es gratis, en el momento que ya no pueden criticarlo lo que hacen es copiar todo lo que había antes. Y no me parece serio.

Y esto me obliga a hacerle... , a plantearle una cuestión, señor Marzá. ¿Mentía el día de su comparecencia, cuando decía que se estaba encargando de reconstruir la educación valenciana, y a la vista está –y lo puede comprobar todo el mundo– que no reconstruye nada, que solamente incrementa las partidas del dinero que le viene del señor Mariano Rajoy? ¿O mentía cuando atacaba al Partido Popular, cuando el modelo sí que le gustaba y, a conciencia, para criticar, nos dejaba por los suelos por una cuestión simplemente electoral? Me gustaría que me contestara a estas cuestiones.

Lo ha comentado la portavoz de Ciudadanos, y yo voy a insistir en el incremento cuantitativo, porque es la partida que más crece, proporcionalmente, del incremento del fomento del valenciano. Pero antes quiero dejarle una cuestión muy clara: nosotros no estamos en contra, pero yo sí que le voy a plantear algunas cuestiones ante partidas de un millón de euros, de cien mil euros, de doscientos cincuenta mil euros, de quinientos mil euros. Sorprenden estos incrementos tan grandes y sorprende que, por ejemplo, no se incrementen otras partidas, como bien se ha comentado, como los gabinetes psicopedagógicos, como por ejemplo la educación a personas adultas, las ayudas técnicas al alumnado de educación especial –un tema muy sensible– y, sobre todo, que se quiten las becas de alumnado sin recursos para estudiar en el extranjero –era la única posibilidad que tenían para estudiar en el extranjero y ustedes se las han quitado.

¿A usted le parece normal...? Le pregunto. E insisto, no estamos en contra, simplemente le pregunto. Pero, ¿le parece bien destinar más dinero al valenciano, a la traducción literaria, que a la calidad educativa?

Usted aquí le ha echado un poco de barra, señor Marzá. Dice: calidad educativa es todo. No, no. Usted tiene una dirección general de calidad educativa, con un presupuesto. Educación es todo. Usted me puede decir: mire, educación es todo y el presupuesto es de más de cuatro mil millones de euros; coger la carpeta y marcharse.

La calidad educativa tiene una partida presupuestaria. Y usted va a destinar más dinero a la traducción literaria que a la calidad educativa. Esos son los números. Ahora me lo transformará, me lo disfrazará, me dirá que no es verdad. Pero en los números es lo que pone.

Y también me preocupa que usted destine más dinero a ciertas partidas de promoción del valenciano –y es verdad que las otras suban– que, por ejemplo, al fomento de las AMPA o al fomento de las asociaciones de alumnos. Simplemente digo que me sorprende.

A mí lo que me llama poderosamente la atención, señor Marzá, es que usted que, insisto, cuantitativamente es la partida que más suma, hasta el día de hoy, y porque ha salido en todos los medios de comunicación, no había dicho nada de este tema, ni el día de las comparecencias en Cortes ni el día de la rueda de prensa del inicio de curso. Usted se esconde con este tema. Y, simplemente, le pregunto que por qué se esconde.

Y le hago otro aviso. Incrementará mucho las líneas del valenciano. Va a poner en marcha, que también está en el presupuesto, una asesoría didáctica. Yo le digo que vamos a estar expectantes y vigilantes para velar que no se inculque y no se establezca ninguna imposición ideológica en las

aulas. Simplemente se lo aviso. Ojalá no pase. Ojalá me esté equivocando. Pero, por si acaso, le avisamos.

Y voy terminando, porque también hay que hablar de cultura.

Decía en su intervención que han cambiado las prioridades. Creo que es en lo poco que vamos a estar de acuerdo. Es verdad, han cambiado las prioridades. Pero dejen de engañar a la gente, porque sus prioridades ahora no están siendo las personas. Sus prioridades están siendo la ideología.

Señor Marzá, se lo he comentado hace un minuto. Un presupuesto refleja la esencia de un gobierno, refleja cuáles son sus prioridades, refleja lo que quiere hacer. Y lo que nos queda claro con su presupuesto es que lo suyo es hacer oposición y no gobernar; que la educación no les importa, que han hecho un copia y pega; que les gusta trabajar poquito, porque mire que era fácil cambiar las líneas; y que su principal objetivo es la carga ideológica, tanto en las escuelas como en la sociedad valenciana.

Muchas gracias.

El senyor president:

Muchas gracias, señora Gascó.

Tiene, por dos minutos, la palabra el señor Mulet.

El senyor Mulet Taló:

Poc de temps, però bé, al tall.

Senyor conseller, ni han descobert l'esport base ni han descobert la pilota valenciana. Ja fa anys que la Generalitat valenciana i les conselleries recolzen estes activitats. Sí que diu que seran prioritàries o que seran eixos prioritaris. D'on es detraurà per a reforçar eixes partides?

Mos ha parlat, segurament també perquè tenia poc de temps, de línies pressupostàries que ja estaven en matèria esportiva. On està la dotació pressupostària d'un nou pla estratègic esportiu.

En arts plàstiques i escèniques, hem vist que n'hi ha en alguna partida una reducció de més d'un 40%. Serà generalitzada eixa reducció, o quins col·lectius o institucions es voran afectats per esta reducció? Conseller i govern van a assumir el compromís de repatriar els valors importants en tots els vessants de la creativitat. On està la dotació pressupostària per a aquesta acció? Quina quantitat concreta –i açò sí que és molt important, perquè fa unes setmanes ací tots els grups ho vam recolzar– quina quantitat concreta es destinarà per a les ajudes a les associacions musicals de la Comunitat Valenciana? Estem parlant de qüestions concretes.

Mos parla també d'incrementar en alguna partida diners per a construir i remodelar infraestructures a titulars d'espais escènics. No mos diu si són privades o públiques, i tampoc mos diu exactament quines quantitats. Seria important saber-ho.

Algunes dels membres de la comissió mos ha parlat que les futures generacions han de recrear la nostra història. Mosatros no opinem això. Mosatros opinem que han de crear la seua història. Quina dotació per als valors emergents té considerada el senyor conseller en els nous pressupostos?

Estem parlant també de promoció cultural, i en un dels problemes detectats per a la nova conselleria mos parla de la participació de la ciutadania i col·lectius en la vida cultura. Clar, això és molt concret però molt ampli. Com vol estructurar o com vol recuperar eixa carència o eixe problema detectat?

I per a finalitzar, es parla també d'ajudes a entitats que promouen activitats de la cultura valenciana. N'hi han algunes que ja ho fan de temps. Té previst o n'hi ha alguna

quantitat prevista per a l'Institut d'Etnologia i Cultura Popular de Castelló o per a la Fundació Huguet?

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Mulet.

I per part del Grup Parlamentari Compromís, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Nadal.

El senyor Nadal Sendra:

Gràcies, senyor president.

Senyor conseller, ens trobem davant d'un dia molt important. Avui es fa palés un canvi de paradigma en com s'ha portat l'educació estos anys, davant d'un pressupost... ja, és que sempre s'ha dit que la política d'alguna manera era per a fer possible aquelles reivindicacions utòpiques i de justícia que milers i milers de persones moltes voltes porten dins dels seus cors i que porten al carrer, i que en els últims anys la reivindicació de la comunitat educativa i dels sectors culturals del País Valencià han seguit enormes, han seguit diàries, aquestes reivindicacions, i que ara era el moment de fer-les paleses, negre sobre blanc, en un pressupost.

És evident que quan arriben a fer un pressupost la utopia ja no juga tant i el que juga són els números i, com es diu, el que n'hi ha juga, i ja està. La senyora del PP, diputada del PP, dia que... –Beatriz Gascó, perdó– dia que, bé, és que el 90% per cent és igual. És que clar, és que això funciona aixina. A mi ja m'ho han ensenyat fa molt de temps fent pressupostos dels ajuntaments, que tenim un 10% si arriba, o encara menys per a poder fer la revolució en uns pressupostos.

I és el que s'ha intentat en estos pressupostos d'alguna manera, fent un redolí, un mal redolí, i també parafrasejant alguns diputats del PP, en este cas el govern del botànic ha fet un esforç titànic (*rialles*) per a poder quadrar estos pressupostos i sobretot per a acabar amb aquella, diguem-ne, consigna totalitària que semblava, de la qual no es podia eixir, i és que estaven obligats en el temps de crisi en el qual vivim a fer retallades. S'han acabat les retallades. En este sentit vegem que és possible fer uns pressupostos sense fer retallades, augmentant aquelles partides socials que afecten directament la gent que menys possibilitats té i que més facilitat tindria d'estar exclosa del sistema. I evidentment estos no són els pressupostos que a nosaltres ens agradarien, al Grup Compromís, i estic segur que altres grups d'ací preferien uns altres pressupostos més socials, més reivindicatius, i inclús en un fons més gran.

Però són els pressupostos que tenim per l'herència rebuda, aquella famosa herència rebuda de què sempre es parla, per un finançament totalment injust, que encara que he acabat de sentir per ací que això es «el dinero del señor Mariano Rajoy», evidentment això no és aixina. Són els diners dels valencians que van a Madrid i no tornen de la forma que havien de tornar. D'alguna manera esta és la gran trampa de l'estat de les autonomies per als valencians que transferixen competències, però no ens transferixen els diners que toca per a fer front a aquestes competències. I és com el peix que es mossega la cua, i fins que no solucionem açò podem estar ací discutint anys i anys sobre pressupostos de La Generalitat, però sempre estarem igual.

Feta esta introducció, dir que nosaltres, a nivell educatiu, estem molt d'acord i saludem la filosofia que porta aquesta conselleria, que és que l'educació obligatòria ha de tendir a ser gratuïta, i l'educació no obligatòria ha de tindre una progressivitat segons els usuaris i segons les possibilitats que tinguen. En este sentit, evidentment això no és una cosa fàcil d'entendre per a molta gent que tota la vida ha cregut

que l'educació era simplement d'ajudes. Haurem d'anar fent pedagogia per a explicar això, i ahí tenim els dos punts bàsics, com són l'increment en el bo infantil, i després Xarxa Llibres.

L'increment en el bo infantil de tres milions d'euros, que suposa que la gent que vol anar a escolletes infantils van a tindre-ho més fàcil, i això està fora dels programes pilot d'Educació Infantil pública, sinó que en eixos tres milions d'euros fins i tot s'ajudarà també les empreses privades que han apostat per fer educació de zero a tres anys. Per què s'ajudarà? Perquè la gent que no tenia possibilitats d'anar, tindrà més possibilitats de poder gastar-se eixos diners en escoles privades. Per tant, també estem ajudant este sector, encara que s'haja dit el contrari.

I per l'altre costat, en el tema de Xarxa Llibres, que són setze milions que enguany aprofitaran per a la segona part del pagament de Xarxa Llibres i per a la reposició del curs que ve. En este sentit, saludem especialment açò, pensem que es tracta de tota una revolució en la manera de vore l'ensenyament i en la manera com es tracta els usuaris de l'ensenyament. I encara que els senyors del PP no ho entenguin, el senyor conseller ho va dir, i és així, i pensem que és així que, igual que quan vas a un hospital, no et demanen la teua declaració de la renda per a posar-te un goter, en el tema dels llibres passa el mateix. Entres a una escola, igual que no pagues per l'edifici, per l'escola, perquè això ho paguem tots, no es pagarà pels llibres. I damunt farem coresponsables els pares els pares, els xiquets, a tota la comunitat educativa de cuidar els llibres com un bé públic de tots i totes, i pensem que això al final serà positiu per a ser tots més educats i més cívics.

Saludem també especialment la reducció de les ràtios. I eixe titular en lletres d'or que pense que tota la comunitat educativa tindrem dins del cap, que és l'augment en mil docents que tindrà l'educació valenciana. Mil docents vol dir «mil docentes», no «mil doscientos». (*Rialles*) Mil mestres i professors que tindrà la comunitat educativa valenciana, i que evidentment podríem dir fins i tot que són pocs, perquè en la quantitat de centres docents que n'hi han al País Valencià, podem dir, bé, que no toquen tampoc, aixina que... Però evidentment ja significa un canvi, una inflexió en la línia que s'ha portat estos anys, i serà una notícia i un respir per a tota la comunitat educativa.

També l'augment pel que fa a infraestructures mos sembla molt interessant. L'augment de triplicar les ajudes en la formació professional. Algunes d'elles vénen de fons europeus. A mi el que em sobta de tot açò és que per ahí la diputada de Ciudadanos ha dit: «Bé, és que això ve de fons europeus, no ho paga la conselleria.» A mi el que em sorprén és per què en un cas com este, per exemple, en el tema d'FP, l'anterior govern no traguera més diners de fons europeus, la qual cosa indica que n'hi ha un cert desconeixement, una certa desídia en la manera de tractar les subvencions europees, i també la manera de tractar la conselleria en general.

Saludem l'increment de les beques. En el tema d'universitat s'ha parlat de moltes coses, però sobretot el que mos interessa, l'increment de les beques, per tota la gent i els companys, milers i milers d'estudiants que han deixat d'estudiar o estan pensant de deixar-se d'estudiar, perquè cada volta costa més estudiar, i per com han posat les lleis el senyor Wert i companyia. Saludem este increment del 27,3%, de quatre milions d'euros en les beques universitàries. Vam aconseguir rascar un milió d'euros de l'any passat, del pressupost que havia fet el Partit Popular. També van fer un esforç titànic, traure un milió d'euros. Ara són quatre milions d'euros més.

Saludem l'augment en R+D+I. I per últim, parlant de política lingüística, dir que evidentment pensem en el Grup

Compromís, i estic segur que el mateix conseller també ho pensa, que estes ajudes a la promoció del valencià són insuficients, que mos havera agradat que foren majors, i sobretot perquè venim de vint anys en què el valencià està totalment arraconat conscientment pel govern que hi havia. I que la promoció del valencià és una promoció de la nostra autoestima com a poble, i que mos fa projectar-mos més enllà de tot açò, i pensem que és injust que per part del Partit Popular i Ciudadanos –la veritat és que la quantitat és molt xicoteta– que marquen el seu discurs en una conselleria de pràcticament cinc mil milions d'euros de pressupost, per una quantitat tan xicoteta, els marquen tant el discurs contra el valencià. A més tinguent en compte que el paràgraf està malament, i es parla de multilingüisme més que de valencià. No mos sembla bé. Mos sembla lleig, no?

Últimament en cultura, en temes culturals, dir que es dóna de baixa aquella manera de promocionar la cultura, basada en els continents. Ací està ple de continents, els convenis plurianuals en execució, podeu vore-ho. La veritat és que dius, «com n'hi ha tant d'auditori, tant de teatre i després n'hi ha tant de música parat, el sector de les arts escèniques està totalment rebentat?» En este sentit, saludem que hi haja un canvi, que vaja més les ajudes a les persones, i no als edificis perquè l'alcalde o el president de la diputació de torn es faça la foto.

I saludem dos línies molt importants, com és la internacionalització del sector cultural valencià, que la gent que treballen en cultura la veritat és que hem pogut vore com gent d'altres comunitats autònomes tenen facilitats per a internacionalitzar-se, anar a Europa, anar a Estats Units, i ací eixes línies no havien existit mai. Sembla que l'anterior govern la cultura valenciana era una cosa d'anar per casa. Això d'internacionalització ni ho havien pensat. Per tant, saludem molt aquesta internacionalització de la cultura valenciana, el foment de nous públics, aixina com també les ajudes a les arts escèniques que estan totalment destrossades, i també el foment de la música pròpia en cinc-cents mil euros.

Bé, ja no em queda temps. Simplement dir que des dels sectors culturals s'està esperançat, molt esperançats per aquesta nova línia que pren la conselleria. Que estos no són els pressupostos que volíem, que esperem que a partir de l'any que ve i també continuant en la reivindicació d'un finançament just puguem tindre un finançament per a les coses bàsiques, com l'educació, la cultura, els esports, etcètera, molt millor que el que hem tingut fins ara. I que el nostre grup polític, des de Compromís, no deixarem de reivindicar-lo, aquest finançament just, durant tota la legislatura.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Nadal.

Esta presidència s'alegra de les seues salutacions.

I per a l'última de les intervencions per part dels grups parlamentaris, té la paraula la senyora Nadal per part del Grup Parlamentari Socialista. Alcón, perdó. (*Rient*)

La senyora Alcón Soler:

Gràcies, president.

Conseller.

Senyories.

En la meua intervenció, en primer lloc faré una valoració general al pressupost, i després passaré a comentar el pressupost de la conselleria. A nivell global, crec que és un pressupost que mostra que les persones són una prioritat per al govern valencià, amb una augment en conselleries com igualtat i polítiques inclusives, el

17%, sanitat, el 7%, en educació, el 4,7%. Podem dir que són uns pressupostos on es prioritza el benestar de les persones enfront de les retallades a què estem acostumats. A més a més, jo diria que és un pressupost valent. I és valent, perquè es van pressupostar 1.300 milions que no teníem, però que eren imprescindibles per als valencians i per a les valencianes. Era una manera de dir prou, prou al govern central, i dir que ja no podíem més suportar l'infrafinançament que estem patint.

Ja passant al pressupost de la Conselleria d'Educació, Cultura, Investigació i Esport –com dia abans–, el pressupost augmenta un 4,7% respecte al pressupost anterior i aplaudim aquest augment.

Crec que és una bona notícia per a tota la comunitat educativa, per a les famílies, però també per a tota la societat valenciana: més educació per a tots i per a totes.

A més a més, no sols es tracta de més fons, és que n'hi ha una distribució que deixa molt clar quines van a ser les prioritats de la conselleria durant l'exercici de 2016.

Si analitzem les diferents àrees en les que té competències la conselleria, em permetran que pose de manifest els trets més significatius.

En educació no universitària podem constatar que es destinen fons per a fer realitat unes iniciatives que en el poc de temps que porta aquest govern s'han anat llançant. Alguns qüestionaven com es farien realitat aquestes iniciatives, iniciatives com el projecte Xarxa Llibres, l'obertura de menjadors a juny-setembre, o l'escolarització gratuïta per als xiquets i xiquetes de dos anys.

Bé, avui ho podem veure, veiem que es passa de 9,3 milions a 16,3 milions en ajudes a llibres, que s'han consignat 58 milions d'euros per a menjador i, a més a més, 30 milions en el bo infantil.

I aquí tinc jo el primer dubte; el primer dubte que m'agradaria plantejar-li al conseller, i és ¿quines mesures té previstes la conselleria per tal d'homogeneïtzar criteris en les guarderies que ha autoritzat La Generalitat i les escoles públiques que participen en el projecte pilot d'escolarització de xiquets i xiquetes de dos anys?

I li faig esta pregunta que no està directament relacionada amb els pressupostos però d'alguna manera els pressupostos reflectixen les nostres prioritats, i la pregunta és, perquè em preocupa, com sé que a vosté també li preocupa, perquè tots nosaltres recordarem que quan vam començar els concerts es va fer per a donar resposta a un ensenyament on la pública no podia respondre, i amb el pas del temps hem tingut centres que han rebut fons públics però amb diferents criteris de funcionament. A mi no m'agradaria que això ens passara en aquestos nous projectes.

Un altre dubte que tinc és que la concertada també augmenta, que augmenta en un 2,9. Jo puc entendre que (*algú tus*) el creixement que es produïx és el resultat d'un creixement natural quan es tracte d'una etapa obligatòria, i així, per exemple, destinem 253 milions en el cas de l'Educació Secundària Obligatòria. Però també he constatat que n'hi ha 41,9 milions que es dediquen al Batxillerat, una etapa educativa que no és obligatòria.

Passant ja a universitats, i comparant les dades des de 2010 fins a 2015, el sistema universitari públic valencià ha deixat de rebre 144 milions d'euros.

Finalment, amb el pressupost de 2016, el govern valencià mostra sensibilitat cap a les universitats i n'hi ha un augment del 5%. Aquest augment és molt important perquè les universitats podran, fins i tot, pagar l'1% que suposa la pujada dels sous als funcionaris sense haver d'anar ofegades; podran, fins i tot, pagar el 50% de la paga extra de 2012 que l'anterior govern no va abonar.

També els congratula als universitaris el compromís del

conseller per a abordar el deute històric de La Generalitat amb les universitats.

Però, mire, conseller, n'hi ha una cosa que sí que m'agradaria comentar-li, i és que pot ser que siga difícil tornar al finançament del 2010.

I a mi m'agrada treballar amb un horitzó realista i –com li dia– igual és difícil injectar 144 milions anuals al sistema públic universitari valencià.

Si això no es pot fer, jo sí que li demanaria que es complira el conveni de desembre de 2014 signat amb les universitats, perquè això serà la garantia que les universitats puguin dur a terme els seus projectes.

I una vegada es finalitzen els projectes, els convenis, estarem en disposició d'elaborar un pla plurianual de finançament amb un horitzó de futur, això sí, tenint en compte la idiosincràsia de les cinc universitats públiques valencianes.

Una altra bona notícia és l'increment en R+D+I, un augment del 20% respecte a 2015, augment en foment de la investigació i en infraestructures. A aquest augment cal afegir 13,4 milions d'euros en ajudes destinades a pre i post doctorals que han sigut *egresats* de les universitats valencianes. (*Soroll de papers*)

Esperem que aquests fons puguin mitigar, en la mesura del possible, la situació en què es troba la joventut, la joventut formada i preparada que pensa que la societat els va fallar.

Aquí en investigació li demanaria al conseller que treballa a favor de la visibilitat de les dones en la ciència. N'hi ha una forma fàcil de fer-ho, conseller, i és introduint criteris d'equitat en l'R+D+I. Em consta la sensibilitat de la directora general d'universitats en aquest tema i jo els anime a continuar en aquesta direcció. (*Remors*)

També ens congratula i aplaudim els fons destinats per a afavorir el multilingüisme. No podia ser d'una altra manera, vostés, en l'organigrama de la conselleria n'hi ha una direcció general de política de gestió i multilingüisme que, òbviament, cal dotar-la de contingut i de fons per a fer el seu treball.

També aplaudim l'esforç que es fa per portar la llengua, la nostra pròpia llengua més enllà de l'aula potenciant el seu ús en els mitjans de comunicació i, també, en les empreses i, per tant, destinant recursos per a això.

També m'agradaria dir-li que la formació en idiomes és un punt feble de la societat valenciana, això cal reconèixer-ho. I en l'educació obligatòria em preocupa que siguem capaços de garantir un sistema plurilingüe. És un tema que caldrà treballar i, si li pareix bé, podem anar parlant al llarg de la legislatura.

En qualsevol cas, felicitar al conseller i al Consell per destinar recursos a la formació d'idiomes estrangers.

Vosté ho ha dit, que s'han duplicat fons destinats al programa Erasmus i per a l'aprenentatge d'idiomes, i també en universitats. I això és important perquè al 2014 el 30% d'ofertes de llocs de treball requerien coneixement d'idiomes. I la manca de formació d'idiomes, especialment per a aquelles persones que menys recursos tenen, és un entrebanc per a l'empleabilitat. Aleshores, les meues felicitacions per aquestes iniciatives.

En cultura compartim criteris i distribució de pressupost, i aplaudim el programa de foment a la lectura. Una pregunta, ens agradaria saber els criteris que s'han seguit per a destinar 7,3 milions d'euros a les societats musicals de la Comunitat Valenciana, uns fons que la Federació de Societats Musicals ens ha traslladat com a insuficients.

Pel que fa als esports, el pressupost fa una aposta clara per l'esport participatiu i no com un negoci (*algú tus*), i això és important.

En resum –i vaig acabant–, és un pressupost que demostra valentia, que prioritza a les persones, però també cal ser conscient que és un pressupost de transició.

No es podrà aconseguir tot el que ens fa falta, conseller, encara hem de reduir més les ràtios.

Tindrem –o tenim– trenta centres íntegrament en barracons, el deute històric amb les universitats, l'emigració de jòvens, uns jòvens que –com dia– estan decebuts i obligats a emigrar mentre la societat estan perdent el seu potencial.

En fi, ens queda molt de camí per recórrer però el Grup Parlamentari Socialista farem costat perquè açò és l'inici d'un nou temps i la conselleria ha deixat clar les seues prioritats.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Alcón.

Per a contestar a les intervencions dels diferents grups parlamentaris, senyor conseller té vosté quinze minuts.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies.

Moltes gràcies, president.

Bé, com heu dit tantes coses he anat apuntat i a veure si puc (*rient*) arribar a la majoria d'elles, almenys, ¿no?

Primer, ja que hem estat a gust, i jo crec que això és bon senyal, ¿no?, que ens agarrem les coses també amb un bon sentit de l'humor, doncs està bé que... he parlat de llonganisses, és veritat, abans es parlava de xoriç, ¿no?, ara parlem de llonganisses, està bé (*riallles*), ¿eh?, està bé també. N'hi ha humor, sí.

Per tant, el que queda clar també és que el que intentava dir en aquell moment és que evidentment en una època, al 2005, en què només alguns posàvem el crit al cel per la bombolla immobiliària i com podia punxar i de quina manera podia això afectar el conjunt de la societat, en aquell moment semblava que –com he dit abans– allò dels gossos i les llonganisses, si voleu, podem dir «els gossos i els xoriços» que a la millor era més conceptual en aquella època, el que podríem dir és que realment n'hi havia una grandíssima quantitat de diners que es movien, tant de les administracions públiques com pel conjunt d'institucions públiques i privades, i sembla ser que no es complia, que la seua gestió no era tan bona com pareix.

I, per tant, si al 2005 no es va complir, i portem arrossegant des del 2005 que ahí sí que n'hi havia diners, ¿no?, que sí que n'hi havia diners i que tots déiem que n'hi havia diners, sense complir convenis que ara ens allarguen fins al 2024 per a pagar al conjunt de la societat valenciana, pense que la gestió precisament no és com per a anar donant lliçons, ¿no? Això per un costat.

I, per un altre costat, evidentment, si s'està al 90%, si es diu que és el 90% del pressupost de l'anterior govern doncs que ens voteu el 90% del pressupost (*riallles*) estarem més contents que ningú perquè, evidentment, supose que en el 90% estaran d'acord, com a mínim el 90% del pressupost, si és que realment és el 90%, ¿no? Diria que si n'hi ha tanta crítica, supose que evidentment no és el 90% del mateix pressupost o del contrari.

Hem aconseguit remodelar i reestructurar de forma molt més eficient tota la conselleria; de fet, hem anat mirant partida a partida per tal de realment que tinguera moltíssim més impacte cadascun dels euros que invertim i, per tant, és evident que és una nova forma de fer política però, sobretot, és un nou pressupost encarat –com deia també la diputada

de Podem-Podemos– que ens marcaria un camí, perquè el començament del camí és imprescindible per a saber cap on vas però que, evidentment, no és el punt final, i que hem de dotar-lo de majors recursos eixe camí que estem iniciant per transformar el que són les polítiques educatives, d'investigació, de cultura i d'esports.

S'ha parlat també d'això, com si fóra una pressupost continuista. Està bé això, és divertit perquè si pugem moltíssim les beques quan abans no es pujaven, si pugem la presència de professorat, hem dit que anem a contractar més de mil professores i mestres als centres docents valencians; abans, si no recorde malament, es parlava sempre de reducció de professorat.

Per tant, diria que es més bé tot el contrari del que s'estava fent, almenys en el 90% contrari. ¡No sé! Deixant-nos el 10% eixe, si voleu, de poder estar tots d'acord.

Però diria que els canvis són significatius; si pugem la qualitat de les aules, per exemple en la reducció de ràtios; si pugem, per exemple, el que invertim –com déiem abans– en polítiques destinades a la innovació i a la qualitat, que no a una partida concreta de qualitat i innovació, diria que persones que han estat gestionant saben perfectament diferenciar el que és una partida del que és el conjunt de polítiques destinades a uns projectes concrets, ¿no?

Per tant, queda clar que són polítiques ben diferents o polítiques, per exemple, que no crec que en el conjunt dels pressupostos ni el seu articulat n'hi haja res paregut al Reial decret 14/2012, aquell de les retallades en educació, que feien que no precisament milloràrem l'educació sinó que un professor, per exemple, tardara deu dies hàbils en poder ser substituït o que poguérem pujar les ràtios com es van pujar.

Precisament, això és tot el contrari al que nosaltres estem fent, perquè estem encarant l'educació, la innovació, la investigació, la cultura i l'esport d'una forma totalment nova pel que fa a l'anterior govern.

Parlàvem de la partida de qualitat educativa i se'ns deia que per què s'havia suprimit 2 milions d'euros per a aquelles persones que menys recursos tenen per poder formar-se en llengües estrangeres. El cert és que hem suprimit 2 milions d'euros, una línia de 2 milions d'euros, que curiosament l'anterior govern va deixar en marxa, que va posar en marxa per a 2015. Però resulta que la forma en la que es va procedir a l'execució d'eixa partida ha impedit completament que es poguera tirar endavant per al que en teoria s'havia determinat.

En teoria se determinava com una ajuda, com una ajuda, com el que s'ha dit ara, com una ajuda per als alumnes per a poder anar a l'estranger, alumnes de secundària per poder anar a l'estranger a formar-se en llengües estrangeres. Però la realitat és que es van licitar com si fóra com a una empresa, per a presentar uns serveis una empresa. I com que, precisament, no és el mateix el que s'havia licitat, que era perquè una empresa gestionara eixos 2 milions d'euros, que el que es va anunciar, que eren ajudes per alumnes, no s'ha pogut tirar endavant.

Per tant, diria que no es va fer massa bé eixa gestió i eixos 2 milions d'euros no anaven precisament a les ajudes als alumnes. I, per tant, per això no s'han pogut fer enguany i per això no s'han pogut arribar a executar, perquè no es van executar com tocava.

Per tant, no crec que eixos 2 milions d'euros siguen, precisament, el gran exemple de la qualitat i encara menys, evidentment, quan van destinades en una certa..., pensem que podria ser un cert desconeixement pedagògic, a la millor, o no, no ho sé, que la màxima incidència de l'aprenentatge de llengües precisament no és passar uns setmanes a l'estranger de vacances, és precisament tindre tot un programa pedagògic que tire endavant i que ajude

realment a aprendre llengües, com per exemple passa en els programes Erasmus, que per cert dupliquem. Per tant, estem augmentant moltíssim eixes partides.

També s'ha parlat de forma bastant insistent i és normal, a tots ens preocupa, respecte a les infraestructures educatives. Evidentment hi ha hagut una grandíssima pujada, ho hem dit ja en un principi, no és suficient per acabar amb tots els barracons en un any. Però sí que ens hem marcat l'objectiu d'anar acabant amb els centres que estan íntegrament en barracons.

Per què no apareixen en els programes, en els programes d'inversió, per què no apareixen els noms dels centres educatius? Perquè precisament el que estem dient en el conjunt de xarrades, en el conjunt d'aparicions públiques que fem, és que hem de fer un pla d'infraestructures educatives totalment transparent que tot el món conega i que genere les prioritats per tal d'actuar. És a dir, per què hem d'actuar primer en un centre i no en un altre? Haurem d'actuar primer en un centre i no en un altre per les seues necessitats, perquè és prioritari actuar en eixe centre.

Estem acabant de fer l'elaboració d'eixe mapa de necessitats d'infraestructures educatives, serà públic en breus setmanes. I, per tant, tot el món coneixerà quines són les necessitats d'infraestructures educatives del nostre territori i, a partir d'ahí, començarem a actuar en els centres que tenen màxima prioritat.

Evidentment, quines prioritats hi ha damunt la taula? Unes que, per exemple, ens comentaven des del Partit Popular i que ens deien si continuarem aquells centres que van deixar en marxa. I tant que sí i els estem continuant i els estem agilitzant. Per tant, seran executats i seran dels primers que s'executaran, perquè seran dels primers que estaran en eixa prioritat. Perquè tota feina que estiga avançada estarà més amunt en el conjunt de prioritats, perquè hem d'aprofitar la feina que s'ha fet fins ara.

Per tant, evidentment que continuaran, es licitaran i s'executaran les línies i els centres que es van prioritzar des de l'anterior govern. Però també es prioritzaran altres tipus de centres. Per exemple aquells que estan íntegrament en barracons. I aquells que estan íntegrament en barracons seran una de les màximes prioritats per tal de poder anar construint la majoria d'infraestructures educatives que necessitem.

Com deia, hem pressupostat molt més que l'any passat, però no tant com voldríem per aquella dificultat en la capacitat de gestió. Ja comencem a tindre més arquitectes, arquitectes tècniques en servei d'infraestructures i que volem, quan tinguem més dotació de personal en eixe servei, que per cert no entenem com estava tan infradotat i sí que això ens fa explicar per què no es feien centres educatius amb la suficient quantia, quan estiguen dotats el suficientment podem avançar més ràpidament, a banda dels recursos que ja estem disposant.

Més enllà d'això, també hem parlat de la presència dels serveis de fons europeus. I, evidentment, perquè volem que hi hagen cada vegada més fons europeus per aprofitar tots els fons europeus. Per cert, l'R+D+I creix un 20% no un 5%, supose que serà una qüestió de no haver-ho expressat com ho tenia escrit, però és un 20% el que puja, és un creixement molt significatiu, no és només un 5%.

I, evidentment, els fons europeus aniran augmentant a mesura que puguem gestionar-los de la millor manera possible. I de fet vam crear en la mateixa conselleria un servei de fons europeus per tal que arriben cada vegada més fons europeus destinats, entre altres partides, i molt especialment al món de la cultura, que necessita, sí o sí, que ens enganxem més a Europa per tal de poder tindre més fons per a poder anar creixent.

També, evidentment, s'ha parlat, probablement no he pogut cronometrar-ho, però probablement més d'un 30% del conjunt d'intervencions o al voltant d'un 30%, curiosament al voltant d'un 30% de les intervencions s'ha parlat sobre la política lingüística. Entenem que a alguns els preocupa molt i que puguen estar preocupats. Però la realitat és que el pressupost per a política lingüística i gestió de multilingüisme suposa el 0,3%, el 0,3% del total de la conselleria. Per tant, podríem dedicar-li, si fórem mínimament racionals, el 0,3% del temps a parlar d'ell. Però, bé, evidentment que cadascú té les seues, diríem, les seues preocupacions.

He dit en la primera intervenció ja que fins ara havíem tingut un maltractament evident pel que fa a la gestió de la nostra llengua, del foment del valencià. Havíem dit com havia reduït moltíssim. De fet, som i érem el territori amb llengua pròpia amb menys inversió per càpita, per persona. Ara l'únic que fem és posar-nos a l'altura de Galícia, que tampoc no crec que estiga governat per uns grans adalils de la cultura gallega. Per tant, dic que no crec que anem molt més enllà del que fa un govern, que crec que està governat pel Partit Popular, per exemple. Per tant, diria que no anem molt enllà.

Pel que deíem a la presència de poca inversió o he intuït que s'estava dient si teníem poca inversió en el foment d'altres llengües i no només en el valencià, evidentment que hem augmentat també la presència i la gestió del multilingüisme. De fet, la direcció general, el seu propi nom parla de la gestió del multilingüisme, no només del foment del valencià. La partida, com he dit abans, posa encara promoció del valencià, però evidentment hi ha molt més que això.

Com hi ha molt més que això? De fet, hi ha diferents línies que parlen del foment del multilingüisme en l'àmbit social, projectes singulars per al foment del multilingüisme, multilingüisme a l'àmbit musical, traducció literària del multilingüisme i molt més. De fet incrementem, com hem dit abans, els programes Erasmus, les línies d'idiomes estrangers.

I també una altra partida, que és especialment important pel que em deia de la formació en llengües estrangeres del conjunt de la societat, també dels docents, evidentment, que sí tenen, com em demanava, partida en la formació del professorat, evidentment que sí; és una de les línies estratègiques que està en la formació del professorat, en l'aprenentatge de llengües. Però és que, a més a més, tenim també un augment del 68% del que va destinat a escoles oficials d'idiomes del capítol II, programa 422.50. Per tant, ahí augmentem un 68% precisament d'una part del que va a les escoles oficials d'idiomes.

Se m'està acabant el temps i no vos contestaré a tots. Però, vinga, seguim.

Les societats musicals. Evidentment que les societats musicals necessitem més diners dels que tindran, igual que l'educació necessita més diners del que tindrà, igual que la cultura necessita molt més diners dels que tindrà i l'esport necessita molt més diners dels que acabarà tenint. Però, evidentment, tenim fins un total de 7,3 milions d'euros, que van destinats a les societats musicals, que evidentment no són el que nosaltres voldríem però que sí que són una quantitat significativa.

Però és que, a més a més, més enllà dels diners hem de saber treballar amb les societats musicals. Si preguntem a les societats musicals i els diem la dificultat que tenen d'accedir, per exemple a les ajudes que es feien abans des de la Generalitat i que no responien a la realitat de les societats musicals, estem veient que no s'escoltava, no és que no es destinaven prou diners sinó que no se'ls escoltava.

Nosaltres anem a adaptar eixes ajudes perquè responguen a les necessitats reals de les societats musicals i que, per

tant, puguen, d'una forma més fàcil accedir a eixes ajudes. I no només això, col·laborar i posar-los en valor, posar-los en valor, per exemple, treballant per tal que la seua seu estiga al Palau de les Arts, per exemple. Un bon símbol de la necessitat de dignificar les societats musicals valencianes i que arriben a tot el món. Si són la principal insígnia de la nostra creació musical han d'estar en el millor aparador que tenim perquè se'ls conega.

Se m'ha dit que no hi ha partida en el Sant Pius V. No la hi havia abans, és cert que no la hi ha, tampoc la hi havia abans. Però sí que és cert que hem fet un canvi significatiu en el Sant Pius V i és que les persones que el gestionen tinguen unes prioritats molt clares. I, per tant, com que no tot són diners, estem segurs que funcionarà molt millor i ja s'està notant, per exemple, en el procés de restauració que podem vore tota la ciutadania i que fins ara no s'havia pogut observar amb el deteniment que es mereixeria un treball tan bo.

Seguisc. M'ha preguntat també l'augment en els concerts educatius. També m'ho ha arribat a dir. És l'augment de l'1% del sou, com l'1% del conjunt dels docents i del funcionariat, en este cas l'1% del sou i el 50% de la paga extra de 2012. Per tant, és per això que augmenta eixa partida concreta de la concertada.

També se m'ha dit que hauríem d'augmentar la partida per a l'educació inclusiva i, és cert, mirem a vore de quina manera podem fer-lo. Estudiarem les esmenes i mirarem de quina manera podem tirar-ho endavant. Sí que és cert que hem inclòs algunes partides, però s'ha de millorar. I creguem que, evidentment, és necessari que ho fem entre totes i tots.

I allò d'homogeneïtzar els criteris de les escoletes zero-tres, evidentment que sí, que treballarem amb això. I treballarem, com es deia també abans, perquè les universitats valencianes tinguen un bon pla i es complisca el conveni de 2014, i per tant puguem tirar endavant amb l'estabilitat del sistema universitari, i que donen major visibilitat a les dones que fan ciència, que és evidentment necessari.

Bé, acabe ací que se m'ha acabat el temps. Després, si puc, diré alguna cosa més.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Senyories, no li resten vostés importància a les diferències percentuals; la variació de l'ADN dels grans simis és escassament d'1% i les diferències són substancials. (*Rialles*)

Per a continuar ja en el torn de rèplica, n'hi han rèpliques sol·licitades. Per part del Grup Parlamentari Ciutadans, senyora Ventura té vosté la paraula per cinc minuts.

La senyora Ventura Campos:

Muchas gracias.

Señor *conseller*, muchas gracias por contestar parcialmente a casi todas mis dudas que me surgían. Sí que quiero felicitar, voy a empezar felicitando, primero por responder las dudas que yo tenía y también por aumentar el número de oferta docente, de plazas docentes al reducir el ratio del aula.

Lo que no me gustaría, por ejemplo se lo digo al diputado de su grupo parlamentario, al señor Josep, no me gustaría que malinterpretara o que también se manipulara mi información o mi mensaje. Porque yo cuando digo y he hecho mención a que se ha triplicado la lengua valenciana, la promoción y el uso de la lengua valenciana, y estoy muy orgullosa de que se triplique ese dato, claro que sí y me siento valenciana. Y hay que cuidar a una lengua que es minoritaria y tenemos que promocionarla. Ahí estoy totalmente de acuerdo.

Pero, ojo, tenemos también que ofrecer los mismos recursos para ser competitivos a nivel europeo, como por ejemplo fomentar un modelo plurilingüe que se quiere proponer desde la *conselleria*. Por lo tanto, hay que destinar recursos a optimizar y a mejorar, en este caso, el aprendizaje de idiomas extranjero. Esta era la referencia, que estoy de acuerdo, pero hay que fomentar, también hay que utilizar los mismos recursos.

Cuando hablo de los fondos europeos, usted ha dicho que le decía con desidia, es la palabra que ha utilizado, *desidia*. Indicar que los fondos europeos cuando ellos indican que hay que invertir, o lo he entendido yo mal... (*Remors*) Ah, no, perdona. Contesto también a esta pregunta.

Cuando ellos invierten en aumentar I+D+I y también en idiomas, yo creo que es la línea a seguir. Que si nos ofrecen fondos europeos, nosotros desde *conselleria* también proyectemos, ofrezcamos más inversión en esta línea. Era la idea que quería yo también reflejar en este punto. Que sí que está bien que nos den fondos europeos y hay que aplaudir esta ayuda que nos ofrecen, pero también desde *conselleria* tenemos que ir en esta línea y no quedarnos aquí sino tener una proyección futura para ir optimizando en este sentido.

Por otro lado, usted ha dicho que hay que tener un programa pedagógico para aprender idiomas. Y sí que es cierto que se han duplicado el ejemplo de becas Erasmus. También me gustaría que quitara el límite de edad de los treinta años.

Pero también me pregunto, ¿no estaría bien ofrecer también un programa pedagógico para aprender idiomas antes de llegar a la universidad? Porque ¿qué pasa con aquellos alumnos que no llegan a la universidad? ¿Qué pasa con aquellos alumnos que va a una FP? ¿No tienen el mismo derecho a aprender inglés, no tienen el mismo derecho a irse a aprender inglés a estados miembros de la Unión Europea o a nivel extranjero? Por otro lado, en esta línea me gustaría también que lo valorara.

Cuando usted habla del fomento del multilingüismo, pues usted indica que no se ha modificado el título y se sigue apareciendo el uso y promoción del valenciano. Pues igual es mi error de que cómo no estaba modificado pues me alerta de ver que no se cuidaba la mejora de las competencias educativas.

Y, para ir cerrando, sí que quería indicarle que no me ha contestado, igual ha sido un error tipográfico, a la denominada línea «selecciones nacionales valencianas». Entiendo que usted quiere decir «selecciones autonómicas valencianas», es la idea que quiere decir, que quiere indicar. Y también me gustaría conocer a qué hace referencia eso.

Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Ventura.

Per acabar les rèpliques dels grups parlamentaris, té la paraula, pel Grup Parlamentari Popular, la senyora Gascó.

La senyora Gascó Enríquez:

Gracias, presidente.

A ver, señor Marzá, lo primero. El porcentaje de tiempo que destinemos cada grupo a hablar de lo que queramos será nuestro problema. Pero de todas formas le voy a trasladar lo que yo quería decirle, porque creo que en mi primera intervención no he sido capaz.

Mire, valenciano, sí, mucho; clientelismo, no. Y eso es lo que nos preocupa. Y como el tema es tan serio, por eso le hemos dedicado el tiempo que le hemos dedicado.

La segunda cuestión a la que quiero hacer referencia es que dice: «reestructurar qué, remodelar qué, no estamos copiando y pegando». Yo, si quiere, le reto a que hagamos un ejercicio, cogemos una FP4 del presupuesto del 2016 y una FP4 del presupuesto del 2015 y se la damos a un periodista para que la lea, a ver si, tapando el año, que encuentre las diferencias.

Ustedes incrementan las partidas, sí. Ya le he explicado por qué ha podido incrementar las partidas. Usted viene aquí y dice, «es que incremento las ratios». Tampoco dice que baja la natalidad ni da los datos. ¡Y así quiere reconstruir la educación valenciana!

Yo me esperaba unos presupuestos revolucionarios, que cambiaran el paradigma que había hasta ahora. Han estado veinte años en la oposición, esperábamos otra cosa. No que los objetivos, los déficits y la detección del problema fueran exactamente los mismos que los del Partido Popular. Que ahí diferenciase un 10%, sí, pero de un 10%, mírese ficha a ficha y verá que no encuentra las diferencias.

Otra cuestión importantísima, señor *conseller*. Hay que ser un poquito cuidadoso con los términos que se emplean. Respecto a las becas del extranjero se hizo un concurso público para que todas las empresas que quisieran concurrieran. Usted dice para becas de niños que no tienen recursos la única posibilidad para ir al extranjero usted lo llama «vacaciones», yo lo llamo «igualdad de oportunidades».

Las becas universitarias usted en Cortes dijo que para qué, que total eso no solventaba el problema de los universitarios el que les pudiéramos dar solamente 80 euros. Y su secretario autonómico respecto al bono infantil dijo, «total, si sirve para irse a una cena». Eso es el punto de vista que usted tiene respecto a las becas y a las ayudas sociales.

Pero mire, señor Marzá, usted sube ahí y como el mariscal de Napoleón, de su ejército, me ataca; no hay mejor defensa que un buen ataque. Bien, ya me ha atacado, fenomenal, lo que usted quiera, mi espalda es ancha, no pasa absolutamente nada. Lo único que le digo es que el problema es seguir estando aquí, le seguiré haciendo las mismas preguntas, preguntas a las que jamás me contesta. Me ha contestado las infraestructuras, el resto a ninguna. Pero no pasa nada.

Yo voy a plantear, en el poco tiempo que me queda, una cuestión que me parece fundamental, respecto al famoso «yo invito y tú pagas», que no hemos hecho casi referencia. Porque respeto a las unidades nuevas que va a habilitar de dos años, quiero saber quién va a pagar esas cuestiones, porque no lo he visto en ninguna partida reflejado en el presupuesto.

Quiero saber si a los ayuntamientos se les va a hacer pagar todavía más de lo que están pagando ya. Porque si leemos el programa electoral, sobre todo el del Partido Socialista, no para de poner colaboraciones con los ayuntamientos. Y como ya nos conocemos esas colaboraciones con los ayuntamientos, me gustaría saber en qué van a consistir. Si en este ejercicio se van a ver implicados más ejercicios presupuestarios y cuándo.

Y lo último, mire, ha llegado a nuestras manos un informe respecto al Xarxa Llibres de su abogada coordinadora de la *conselleria* de educación, en el cual a usted le avisa de varias cosas. Y a mí me gustaría saber si eso usted lo ha incluido en el presupuesto.

En este informe la señora doña Purificación Pinter le dice dos cosas clarísimas. Cosa número uno: que el único que tiene las competencias respecto a los libros de texto es usted, la *conselleria* de educación; y después una cosa muy interesante, le dice, «si las comunidades autónomas delegan competencias o suscriben convenios de colaboración con las

entidades locales que impliquen obligaciones financieras, será necesario que éstas incluyan una cláusula de garantía del cumplimiento de estos compromisos consistentes –y aquí viene lo importante– en la autorización a la administración general del estado a aplicar retenciones en las transferencias que les correspondan por aplicación de su sistema de financiación». ¿Usted esto lo tiene previsto en su presupuesto, señor Marzá? Porque, le pregunto, si después le viene menos dinero de las transferencias del estado no nos digan «es que nos roban». No, no, es que se lo está diciendo su jefa del servicio jurídico y se lo estamos avisando en esta comisión.

Le pregunto, este informe nunca había hablado de él. ¿Esto lo tiene previsto usted para el presupuesto?

Y termino, señor *conseller*, yo creo que he sido muy clara en los cuatro ejes estratégicos del presupuesto que usted ha elaborado. Y déjeme que se lo resuma en pocas palabras: clientelismo, *simpas* institucionales, mucho corta y pega y bastante adoctrinamiento. Así que, lo siento mucho, pero con ese modelo desde el Partido Popular no le podemos felicitar.

El señor president:

Muchas gracias, señora Gascó.
Señor Mulet.

El señor Mulet Taló:

(Inoïble per raons tècniques) ... s'ha habilitat alguna partida pressupostària per a la recuperació de l'arquitectura de la pedra en sec? Quina quantia se destina per a l'última fase de la recuperació del castell vell? I, per favor, contesta'm si volem transparència, només m'has contestat a allò de les associacions musicals.

El señor president:

Moltes gràcies, senyor Mulet.

Per acabar esta compareixença, el senyor conseller cinc minuts per a contestar a totes i cadascuna de les preguntes que li han fet els grups parlamentaris.

El señor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

A vore si arribem, val. Està bé.

Valencians, sí; clientelisme, no. La veig darrere d'una pancarta. M'haguera agradat que haguera estat darrere d'una pancarta els darrers anys dient eixe mateix lema. Segur que haguera tingut moltíssima ciutadania darrere d'eixe lema dient «valencians, sí; clientelisme, no». Tantíssima gent haguera estat tan contenta de vore membres del Partit Popular darrere d'eixa pancarta que estaríem... pense que la societat valenciana seria d'una altra manera.

Per tant, li agraiïc tant eixe gir, perquè diria que el clientelisme no és precisament donar moltes línies nominatives, a dit, concretes, d'eixe pressupost concret per a eixe auditori. En general, per exemple, fer concursos oberts que un puga participar, qualsevol ajuntament, i que en base a uns criteris objectius puga accedir a una subvenció. Diria, diria que això és el que s'hauria de fer. De fet, el que es fa en les partides que hem fet és això. Generalitzar les partides perquè qualsevol persona es puga presentar, qualsevol entitat es puga presentar amb uns criteris clars, contundents, i que a partir d'ahí cadascú tinga una baremació.

Per tant, la diferència és clara. Nosaltres no anem a tindre tot eixe cartell de convenis nominals, no els anem a tindre, perquè no els hem creat. Estem fent partides

genèriques, que puga tot el món presentar-se amb criteris clars i que, evidentment, qualsevol entitat que puga accedir a eixes subvencions podrà fer-ho en funció de les seues característiques i la baremació que tinguen segons això.

Per tant, també ha parlat de les beques, de les polítiques de beques. En cap cas nosaltres hem dit res de beques, vam dir «taxes universitàries». Supose que ho recordarà, vam dir «taxes universitàries». No és el mateix que li baixes 80 euros a una persona per..., entenc que ho ha canviat, eh?, però ho dic, eren taxes universitàries i no beques, perquè les beques les hem augmentat en 4 milions. Per tant, diria que tenim clar què és el que volem. Per tant, per l'obligatorietat i no obligatorietat. Aquella que no és obligatòria, igualtat d'oportunitats via les beques en funció dels recursos; i, en canvi, la que és obligatòria, universalitat i gratuïtat, o almenys tendència cap a la gratuïtat.

Com anem a pagar els dos anys? Igual que hem pagat els dos anys en este programa (*inintel·ligible*) ... Primer el que hem de fer és avaluar, primer avaluar el programa. Segon, una vegada avaluat, dir si cal que continuem o que no. I, evidentment, el que hem fet és per dos sentits: capítol I, més personal, el personal que n'hi ha en els centres bé de capítol I; per tant, pot estar perfectament i està en eixe capítol; i la dotació als centres, que va per altres vies, com vostè mateix sap, i que estem complint i transferint eixos diners als centres.

M'ha parlat de si tenim en compte l'informe per a la xarxa de llibres. Sí, clar que el tenim en compte, com tenim en compte tots els informes que se'ns fan a la conselleria per tal de poder-los tirar endavant.

M'ha parlat també de si el límit d'edat dels trenta anys. Mirarem perquè, si no recorde malament, crec que té alguna cosa a veure precisament que siguen fons europeus, però ho mirarem, eh?, i mirarem si realment és així o no, però diria que sí.

I bé, he estat parlant de moltes més coses, evidentment no li estava dient res al senyor Mulet, que li tinc tot l'apreci i la feina que ha fet durant els seus anys allà a l'Ajuntament de Castelló i a la Diputació de Castelló, no estava parlant d'ell. Estava parlant, com déiem abans, de diferents embotits, no, no parlava precisament de vostè, no? (*Veu*) Bé, gràcies.

I bé, acabe, acabe ja la meua intervenció, que si no ja no arribe. Tornar a posar èmfasi que precisament estos pressupostos reordenen les prioritats, pensem que sí; si no, no hi hauria tant de debat.

Obrin el camí cap a la millora de l'eficiència i de l'assignació de recursos. Pensem que l'estat de benestar, per tant, hauria de ser el conjunt de les polítiques que tenen com a objectiu millorar les condicions de vida i assegurar la igualtat d'oportunitat dels ciutadans. En això estem incidint. Per això, si realment creiem en l'estat de benestar, hem d'intentar assegurar els mínims bàsics de protecció.

Mentre alguna gent justificava abans les retallades en l'estat del benestar per motius econòmics, estos pressupostos, els que presentem avui ací, demostren que amb un pressupost total menor es poden destinar fins i tot a un pressupost... es poden destinar partides més elevades a la despesa o a la inversió, com ens agrada dir a nosaltres, evidentment socials.

Pel que fa a la redistribució dels recursos en l'educació, investigació, cultura i esport, en el 2016 hi ha més diners per a beques, beques de menjadors, beques d'accés a

l'estudi, per al bo infantil, per als llibres de text, per a la investigació, per a les universitats. Hem triplicat les ajudes a la formació externa del professorat. Hem distribuït millor el que es destina a transport o a continguts culturals, continguts, perquè hi ha diners, senyories, pocs, però els que hi ha... el que no hi havia era abans..., el que hi ha, perdó, n'hi han pocs diners, però els que n'hi han es destinen a les prioritats. El que no hi havia abans a la millor era voluntat que arribara al que per a nosaltres era qui més ho necessita, no?

Però, tot i això, estem encara lluny. Evidentment que estem encara lluny, com hem debatut entre totes i tots, però està clar que la nova determinació de les prioritats en la despesa i l'eficiència de la gestió dels diners públics és importantíssim que siguem capaços de ser molts més eficients en la gestió dels diners públics, tindrà un major impacte en l'efecte de les polítiques socials.

Acabe. Evidentment hem dissenyat uns pressupostos culturals i esportius també, en què els nostres pobles i ciutats siguen elements de revitalització, persones que puguen realment tornar a teixir eixe teixit associatiu i cultural. No és suficient tampoc, però estem treballant i estem ben satisfets de començar a canviar les línies d'actuació.

Són uns pressupostos que posen de manifest que a l'escola s'han d'assentar les bases de la societat del futur, que transmet els valors culturals i socials que ens són propis, que ha de propiciar al centre, el centre de l'ensenyament, el regal de la lectura, el foment de la lectura, que reforce el que cada un del nostre alumnat sap fer, perquè escolta tots els llenguatges i totes les llengües, totes, que respecta el professorat, que engrandix les aportacions perquè els pares i mares puguen participar més. Aquesta és la clau, senyories.

I acabe ja. (*Inintel·ligible*) ... Llibertat del sistema educatiu, cultural i esportiu, la que posa en el centre la felicitat de les persones perquè compensa les desigualtats, perquè goja amb la diversitat i perquè entre tots els sentits té en compte el sentit comú.

Aquestos, senyories, són els pressupostos del sentit comú.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller, per la defensa que ha fet vostè de la seua secció en este projecte de llei de pressupostos que estem mamprent a debat. I moltes gràcies, senyors diputats, perquè, una vegada més, hem aconseguit tindre eixe debat correcte i contundent que hem tingut en les altres seccions.

Dir-los que demà reprendrem la sessió a les deu del matí, amb la compareixença de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública.

I ja que hi han hagut moltes referències al llarg d'esta vesprada al *Titanic*, dir-los, senyories, que ha sigut un plaer per a esta mesa poder tocar amb vostés esta vesprada. (*Rialles*)

Moltes gràcies.

(*Se suspén la reunió a les 18 hores i 34 minuts*)